Registered No. M. 2909.

T-UN-642

ஓம்.

வேத புருஷாய நம:

ரிக் வேதம்.

The Rig-Veda Samhita.

(Published in Monthly Parts.)

மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு
அத்தியாயமாக வெளிவருவது.

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்."

VOL. ... 1. அஷ்டகம் 1.	1933ஹு மே, ஜூன்மீ	PART ... 2. அத்தியாயம் 2.

ஆசிரியர்: சிவத்தியாநாநந்த மஹார்ஷி.

'What can be more tedious than the Veda, and yet what can be more interesting, if once we know that it is the first word spoken by the Aryan man?'.— MAX MULLER.

'The Great interest of the Rig-Veda is, in fact, historical rather than poetical.'— GRIFFITH.

'True and honest scholars whose conscience tells them that they have done their best, and who care for the subject on which they are engaged more than for the praise of benevolent or the blame of malignant critics, ought not to take any notice of merely frivolous censure.'— MAX MULLER.

உயர்ந்த காகிதப் பதிப்பு 8-பாகங்களுக்கு ரூபா 8.	Foreign for 8 Parts 16 sh.	கிளேஸ் காகிதப் பதிப்பு 8-பாகங்களுக்கு ரூபா 4.

VEDA PRAVACHANA MANDIR,

ROYAPETTAH, MADRAS.

(Founded by Maharshi Sivadhyanananda, the Vedic Bard in Tamil)

(All correspondence to be addressed to the Secretary.)

Rig-Veda in Tamil is being published in 64 Monthly parts from April 1933, each part containing one chapter in full with elaborate notes. The whole of the Rig-Veda consists of 64 chapters.

Since 8 chapters make one Ashtaka or Volume, the rates of subscription are given only for 8 parts at a time.

The rates are :—

I. White Cartridge Paper Edition.

				Ordinary.
(*a*)	Subscription	for 8 parts ···	Rs.	8 0 0
(*b*)	„	for 64 „ ···	„	60 0 0
				For Pandits & Students.
(*a*)	„	for 8 parts ···	Rs.	7 0 0
(*b*)	„	for 64 „ ···	„	55 0 0

II. Glazed Paper Edition.

				Ordinary.
(*a*)	Subscription	for 8 parts ···	Rs.	4 0 0
(*b*)	„	for 64 „ ···	„	30 0 0
				For Pandits & Students.
(*a*)	„	for 8 parts ···	Rs.	3 8 0
(*b*)	„	for 64 „ ···	„	27 8 0

Payable in Advance. Orders for concession rates should reach the Secretary with remittances.

(See inside cover 3rd page also.)

ஓர் முக்கிய அறிக்கை.

அடுத்த ஸஞ்சிகை வருவதற்குள் சந்தாத்தொகையை அனுப்புமாறு பிரார்த்தித்து, ஒரு சில முக்கியஸ்தர்களுக்கு முதல் ஸஞ்சிகையை அனுப்பினோம். அந்நோக்கத்தோடேயே இந்த இரண்டாவது ஸஞ்சிகையையும் அனுப்பியிருக்கிறது. தபால் ரிஜிஸ்த்ரேஷனை முன்னிட்டு இவ்விரண்டாவது ஸஞ்சிகை வரக்காலதாமதமாயிற்று. இனி ஒவ்வொரு மாதம் 27-ம் தேதியும் மாத பாகங்கள் ஒழுங்காக வெளிவரும். இச் சஞ்சிகை பெற்றவுடன் முதல் எட்டு பாகங்களின் சந்தா ரூபா 4-ஐயும் மணியார்டர் செய்யவும். வி.பி.யில் அனுப்புவதால் நேரும் பல சங்கடங்களையும் முன்னிட்டு இப்படிச் செய்யலாயிற்று. **உயர்ந்த பதிப்பு விரும்புவோர் தங்களுக்கு வந்துள்ள ஸஞ்சிகைகளைத் திருப்பி யனுப்புவதோடு முதல் எட்டு பாக சந்தா ரூபா எட்டையும் மணியார்டர் செய்தால்** அவர்களுக்கு உயர்ந்த பதிப்பு முதற் பாகத்திலிருந்து அனுப்பப்பெறும். ஸஞ்சிகை வேண்டாதவர்களும் உடனே தெரியப்படுத்தினால் மந்திரத்தின் செலவையும் கவலையையும் குறைத்தவர்களாவார்கள்.

காரியதரிசி,

வேதப்ரவசன மந்திரம், ராயப்பேட்டை, சென்னை.

மு. கு.—அடுத்த பாகத்திலிருந்து ஸம்ஸ்கிருத மூலமும்கூட வெளிவரும். முதல் இரண்டு அத்தியாயங்கள் 2-வது பாகத்தின் ஸப்ளிமெண்டாக வெளிவருகின்றன.

AN IMPORTANT ANNOUNCEMENT.

Owing to the delay in Postal Registration the 2nd part had to come a month late. Every other part will come regularly on the 27th of every month. As sending by V. P. P. requires heavy clerical work, Parts are sent post free with a request that **subscribers will please send their subscriptions as soon as they receive this number.** The Mandir will be thankful to those that communicate early if they do not want it as they will be saving further expenses and worry on the subject. Those that want the Superior Paper Edition may return the parts sent to them and **remit Rupees Eight** the subscription for parts 1 to 8. Copies of the Superior Edition will be sent to them from the beginning.

THE SECRETARY,
Veda Pravachana Mandir,
ROYAPETTAH, MADRAS.

N.B.—Arrangements are also made to give the Sanskrit text, chapter by chapter, at the end of each part from the next issue. Chapters 1 and 2 appear as supplement to the 2nd issue.

போலி பாம்களில் ஏமாந்து போகாதீர்கள்!

அம்ருதாஞ்சன்

இந்தியாவில் சிறந்த பாம் என்று இப்போதைக்கு 40-வருஷ காலமாகப் பெயர்பெற்று நிற்பது.

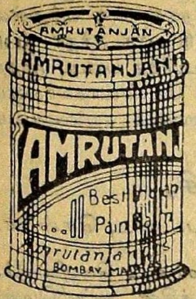

வலியை உடனே போக்கும்

சிறந்த மருந்தெனக் கைகண்டது.

கோடிக்கணக்காக விலையாகிறது.

எங்கும் கிடைக்கும்.

பெரிய புராணம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணம் மூலமும், "நவசக்தி" ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உருவில் மாதந்தோறும் வெளிவந்துகொண் டிருக்கின்றன. மூலம், ஓலைப் பிரதிகள் கொண்டு ஒப்புநோக்கப்படுகிறது; பொருந்திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. குறிப்புரை, பதவுரைபோலத் துணை செய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். ஒரு சஞ்சிகை விலை அணா 4.

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை ரூபா 5.
,, ,, ,, வெளியூர் ,, 6.

புத்தகம் முடிந்தபின் விலை 7-ரூபாய்க்கு மேலாகும். 6-சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு புத்தகம் இனாம்.

முருகவேள் புத்தக சாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

2-வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 38 வருக்கமும், 13 சூக்தங்களும், 189 இருக்குக்களுமுள்ளன.

20. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 3.
8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி.
வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி.
தேவதை: ரிபுக்கள்.

1. ஆவலின் மணியீந்து சிறக்குமிம்
மாவளத்திசை விப்பிரர் பாடல்கள்
தேவ சாதி ரிபுக்களைத் தேடியிங்
கோவறவே யுளுற்றின வாகுமே.

(இ-ள்.) இரத்தினந்தரு முத்தமர்களாகிய ரிபுதேவர்களைக் குறித்து, விப்பிரர்களது ஸ்தோமங்கள் காணப்பெற்றன.—(எ-று.) ரிபுக்கள், அங்கிரா வம்சத்து ஸுதன்வனது பிள்ளைகள் மூவராம்; ரிபு, விப்வான், வாஜன் என்னும் பெயருள்ளோர்; உலகத்தில்மக்களாயிருந்து தபஸினல் தேவத்துவ மடைந்தவர்.

2. இந்திரற்கென வெண்ணிக் குதிரைகள்
முந்து மாற்றத்தின் மூளுவ விச்சையாற்
பொந்த விட்டவர், புண்ணியச் செய்கையால்
அந்தினர் மகத்தோங்கு நிலைமைக்கே.

(இ-ள்.) இந்திரப் பிரீதியாக, வார்த்தை சொன்னவுடன் தேரிற் பூண்டுகொள்ளக்கூடிய குதிரைகளிரண்டையும் இச்சையினுற் சிருஷ்டித்தவர்களாகிய ரிபுக்கள், தங்கள் புண்ணிய கருமங்களால் யாகதேவராகுஞ் சிறப்பை யடைந்தார்கள்.—(எ-று.) பொந்தல்; பொருந்துதல்; அந்துதல், அடைதல், (இவை இரண்டும் திசைச்சொல்).

3. சத்தியமே புகலச்சினியருக்
கொத்த கைத்தே ருறுதியி னெத்திக்குந்
தத்துவதை யிழைத்துப், பயங்கறந்
தொத்த தேநு வுருவி னமைத்தனர்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியருக்காக, எத்திசையும் செல்லக் கூடியதும், ஏறுவதற் கெளிதாகவுள்ளதுமான தேரைச்செய்தார்கள், பால்கறக்கும் பசுக்களையு முருப்படுத்தினர்கள்.—(எ-று.) ந,

அஸத்தியா, பொய்சொல்லாதவர். அச்வினி தேவர்கள். கறக்க ஒத்த என்க; காலவழுவமைதி. அச்வினியர், அச்சினியர் என்றுயது.

4. உண்மை வாய்ந்த ரிபுக்க ளுழைப்பின
லுண்மை யாற்று முறுதி மறைகளால்
வண்மை வான்புவி யென்னுங் குரவரைத்
திண்மை மீள விளமை திகழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) சத்தியகாமிகளும், சத்திய மந்திரங்களுள்ளவர்களுமாகிய ரிபுக்கள், உழைப்பினல் வியாபித்துத் தங்களது (வானம், பூமி, யென்னும்) பெற்றோரை மீண்டும் இளமை பொருந்தச் செய்தனர்.—(எ-று.) மூலத்தில் 'பிதரௌ' வென்றேயுள்ளது. அத் தாய் தந்தையர் பூமி வானங்களென்பது மேனுட்டாசிரியர் குறிப்புரையிற் கண்டது.

5. மதந் தருமும் மதுவு மருத்துவ
ரிதந்தரக் கெழு மிந்திரன் றன்னெடும்
விதந்தருஞ் சுட ராதித்தியரொடு
நிதந்தருஞ் சவனத்தினி னேர்ந்தவே.

(இ-ள்.) (ரிபுக்களே !) உமது மதத்தைத் தருஞ் சோமங்கள், மருத்துவரோடு கூடிய இந்திரனேடும் ஒளி வீசுகின்ற ஆதித்தியர்களோடும் (ஒவ்வொரு நாளுந் தரும் மூன்றுஞ்சவனத்திற்) கூடிநின்றன.—(எ-று.) ஒவ்வொருநாளும் செய்யும் மூன்றுவது ஸவனத்தில் தரும் அவி, ஆதித்யர், ரிபுக்கள் மூவர், (ரிபு, விப்வான், வாஜன் என்பவர்) பிரஹஸ்பதி, விசுவதேவர்கள், என்னுமிவர்களோடு கூடிய இந்திரனுக்களிக்கப்படும் என்பார் ஆசுவலாயனர்—சாயணருரை, கெழுமு இந்திரனெனப் பிரிக்க.

வருக்கம் 1.

6. துவட்ட தேவன் சுவைக்க விழைத்திட்ட
நவச் சமஸஞ் சுதைகொள வேன்றதை
யுவப்பி னுன்கு வகைபெற மீளவும்
நிவப்பி னீங்கள் வகுத்து நிறுத்தினீர்.

(இ-ள்.) துவட்டாவென்னுந் தேவனல் நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட மரப்பாத்திர விசேஷத்தை நீங்கள் மீண்டும் நான்கு விதமாக வகுத்தமைத்தீர்கள்.—(எ-று.) தச்சுவேலையிற் சிறந்தவன் துவட்டா, அவனது சிஷ்யர் ரிபுக்கள்—சாயணர். ரிபுக்கள் செய்த யாகத்துக்கு அக்கினிதேவன் வந்தபோது அவன் அவர்களோடு ஒருவனுகச் சேர்ந்ததனல் அவர்கள் அச்சமஸத்தை நான்காக்கினர்களென்பது நீதிமஞ்சரியிற் கண்டது.—மேனுட்டாசிரியர் குறிப்புரை. சமஸம், சிறுமரவை.

7. மூவெழென்னு முறையினிற் சோமத்தை
யாவுதிக்கென வாற்று மவர்க்குநீர்
மேவு மொவ்வொருவர்க்கு மணியினைப்
பாவு மெந்துதி கேட்டுப் பகிர்கவே.

(இ-ள்.) (அவிர்யக்ஞம், பாகயக்ஞம், ஸோமயக்ஞம்) என மூன்று வகையாகச் செய்யப்படும் ஏழுவித கர்மங்களிலும் சோமாபிஷவஞ்செய்யும் அவர்களுக்குத் தனித்தனி யொவ்வொருவருக்கும், எங்கள் ஸ்தோத்திரங்களைக்கேட்டு இரத்தினங்களைத் தருவீர்களாக.—(எ-று.) அக்கினியாதேயம், தர்சபூரணம் முதலாக அவிர்யக்ஞங்கள் ஏழு; ஔபாஸனம், ஹோமம், வைசுவதேயம் முதலாகப் பாகயக்ஞங்கள் ஏழு; அக்கினிஷ்டோமம், வாஜபேயம் முதலாக ஸோமயக்ஞங்கள் ஏழு; ஆக மூன்று விதமுங் கூறியபடி. 1-72-6-ல் இதன் விரிவைப் பார்க்க.

8. தேவகார்யம் வகித் துயிர் தாங்கிப் பிற்
பாவு நன்மை பரந்த செயல்புரிந்
தோவிலாது சிறந்தகனுன் மகத்
தேவரோ டொருபாக மடைந்தனர்.

(இ-ள்.) இந்த ரிபுக்கள் தாங்கள் மனிதராயிருந்தபோது தேவகாரியங்களை வகித்துப் பிராணனைத் தரித்துப், பின்பு சற்காரியங்களால் தேவர்களை வழிபட்டு யாகத்தேவர்களோடொருவராக விருக்கும் பெருமையை யடைந்தனர்.—(எ-று.) இந்த ரிபுக்கள் ஸுதன்வன் புத்திரர்களென்பதும், அவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்கு இளமையைமீட்டுந் தருவித்தார்களென்பதும், காய்ந்த தோலைக்கொண்டு ஒரு பசுவை யுருப்படுத்தினர்களென்பது மாதிய இவைபோன்ற இதிஹாஸங்கள் மேல் மண் 1. சூக்தம் 110-ல் கூறப்படுகின்றன.

வருக்கம் 2.

21. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 4.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : மேதாதிதி.

வடமொழிச் சந்தம் : காயத்திரி.

தேவதை : இந்திராக்கினிகளிருவரும்.

1. இந்திராங்கி யிருவரையு மிவண்
அந்தமாக வழைப்பென் ; அவர்துதிச்
சந்தம் பாடத் தழைத்தனம் ; சோமத்தை
முந்து மாந்த சுதைக்குடிச் சீரியர்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 21.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினி யிருவரையு மிவ்விடத்து வருமாறு கூவுவேன். அவர்களது ஸ்தோமங்களைப் பாடுவதே எமக்கு விருப்பம். சோமபானத்திற் சிறந்த அவ்விருவரும் சோமத்தைப் பருகட்டும்.—(எ-று.)

2. இந்திராங்கி யிருவரை யேத்துமின் ;
தந்து கூறிய வெக்கியத் தன்னவர்
நந்த வாழ்த்தி நரர்கள் துதியுமின் ;
சந்த காயத்திரி யிசை சாற்றுமின்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! இந்திராக்கினி யிருவர்களையும் புகழுங்கள்; யக்ஞத்தில் நானுவித சஸ்திரங்களால் அழகு படுத்துங்கள்; காயத்திரி மந்திரங்களாற் பாடுங்கள்.—(எ-று.) சஸ்திரமெனினும் உக்தமெனினும் ஒக்கும்.

3. சோமபானிக ளிந்திர வங்கிக
ளேம மித்திர னிம்மக காரகன்
சேம மான புகழிற் சிறக்கவென்
றேம சோமத் துவக்க வழைப்பமே.

(இ-ள்.) சோமபானிகளாகிய இந்திராக்கினிகளே, இவ்வெக்கியமாற்றும் யஜமானனுய நண்பனது கீர்த்தி பெருகுமாறு, சோமம் பருக வரும்படி யழைப்போம்.—(எ-று.) இவ்விடத்து, மித்திரன் என்பதற்கு உலக காவலனுகிய மித்திரனென்னுங் கடவுளெனப் பொருள்கொண்டு முட்டுப்படுவர் மேனுட்டாசிரியர். இது, சாயணருரையினிடத்து அவருக்குள்ள நம்பிக்கைக் குறைவா லேற்பட்டது.

4. உக்கிரத்துப் பகையை யொறுப்பவர்
தக்க விச்சவனந் தரு கள்ளினை
யொக்க வுண்ண வழைப்பம், இந்த்ராக்கினீ
இக்கணத் திவ ணேகி யருள்கவே.

(இ-ள்.) சத்துருவதை முதலியவற்றில் உக்கிரமுள்ளவராகிய இந்திராக்கினிகளைச் சோமமுண்ண வழைக்கிறேம். அவர்கள் (இந்தப் பிராதக்கால) ஸவனத்தில் தரும் சோமச்சுவையின் அருகே அமரட்டும். இந்திராக்கினிகளே! இங்குவாருங்கள்—(எ-று.)

5. அவைக்கு நாயகராய்க் குண மேம்படு
சுவர்க்க நாயக வங்கி யரக்கரை
யவிப்பதோ டுயிர்தின்னு மவர்களைத்
தவிக்க வாட்டுக சந்ததி யின்றியே.

(இ-ள்.) ஸபாபாலகரும், குணஞ்சிறந்த மகான்களுமாகிய இந்திராக்கினிகளே! இராட்சஸரை வலிகெடுப்பதோடு, உயிர்களைத் தின்னும் அவர்களுக்குச் சந்ததியில்லாமலுஞ் செய்க.—(எ-று.)

6. இந்தி ராக்கினி யிந்தவு முண்மைகொண்
டந்தில் கன்ம வடைவை யுணர்த்துமச்
சுந்தரப்பதந் தோய்ந்து நிதானமாய்
நந்து மின்ப நமக்கென் றளிக்கவே.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினிகளே! (செய்கையின் பலனைத் தவறுதளிக்கும்) உமது இந்த உண்மையினால், சற்கரும பலனிதுவென நினைப்பூட்டுஞ் சுவர்க்கத்திற்போய் ஸாவதானமாக விருந்து, எங்களுக்குச் சுகத்தைத் தருவீர்களாக.—(எ-று.) சுந்தரப்பதம்: சுவர்க்கம்; நமக்கு எமக்கென்பொருளில் வந்தது.

வருக்கம் 3.

22. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 5.

21 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி. வடமொழிச்சந்தம்; காயத்திரி. தேவதை: 1-4 அசுவினி தேவர்கள்; 5-8 ஸவிதா; 9-10 அக்கினி; 11 தேவிமார்; 12 இந்திராணி வாருணி, ஆக்கிநேயி; 13, 14 தியாவாபிருதுவிகள்; 15-பிருதுவி: 16-21 விஷ்ணு.

1. காலையிற் செய் சவனங் கலந்துறுங்
கோல வச்சினி தேவரைக் கூருணர்
வாலுமா றிங்கெழுப்புக; அன்னவ
ரேலு மிச்சுதை மாந்த விவணுறல்.

(இ-ள்.) பிராதஸ் ஸவன கிருஹத்திற் கூடும் அசுவினிகளை நல்லுணர் வுண்டாகும் வண்ணம் (தூக்கம் நன்றாய்த் தெளியும் வண்ணம்) (ஹோதா அத்வர்யுக்களே!) எழுப்புங்கள். அவர்களிருவரும் இந்த யாகதலத்தில் பிழியுஞ் சோமத்தை யுண்ண வரட்டும்.—(எ-று.) அச்வினி, அச்சினி எனத்தற்பவமாயது.

2. வான் றொடுபவர் சூதரி லுத்தமர்
வான் றிகிரி வகிக்கு முபயராங்
கோன்பெறு மச்சுவினிப் புலவர்க
ளேன்று சார்ந்திட வெண்ணி யழைப்பமே.

(இ-ள்.) விண்ணுலகத்தைத் தொடுபவரும் (விண்ணுலகில் வசிப்பவர்களும்,) தேர் கடாவுவோரி லுத்தமரும், நல்ல

தேரோடு கூடியவருமான உபய அசுவினி தேவரையும் யாங்க ளழைப்போம்.—(எ-று.)

3. தோன்றுசீ ரச்சுவினிப் புலவர்காள் !
ஆன்ற வன்பொடு மெய்யுரை யாடுவீர் !
தேன்றுளிக்குங் கசையினொ டேகியிங்
கேன்ற வன்னதின் யாகந் தெளிக்கவே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே ! பிரிய ஸத்தியவாக்கோடு கூடிய நீர் தேன்றுளிக்கின்ற உமது கசையினால் எக்கியதலத்தில் (ஸோமந்) தெளித்தருளுவீர்களாக.—(எ-று.)

4. சோம யாசியின் றில்லகந் தூரமே
ஆமென் றெண்ணிடிர் அண்மையின் வாய்ந்ததே ;
சேமம் வாய்ந்த வுந்தேரி லசுவினி
நாமம் வாய்ந்துள தேவர்க ணண்ணவே.

(இ-ள்.) சோமமளிக்கும் யஜமானனது கிருஹம் தூரத்தியில்லை, சமீபத்திலேயே யுளது. அசுவினிகளே ! உங்கள் தேரிலேறி வருவீர்களாக.—(எ-று.) யாசி யாஜி.

5. பொற்கரத் தொளிர் தேவன் சவிதாவை
யெற்குதவி யிழைக்கென வேண்டினேன் ;
நற்கடவுள ளுடி னவன்மறை
முற்றரும் பதமுன்னி யுணர்வனே.

(இ-ள்.) பொற்கையோடு கூடிய தேவனான சவிதா வெனக்குத் துணைசெய்யுமாறு அவனை வேண்டினேன். அந்த ஸவிதாத் தேவன் இம்மறையினாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் பதத்தை (ஸ்தானத்தை) யறிவான்.—(எ-று.) கௌஷீதகிப் பிராஹ்மணத்தில் பொற்கை ஸவிதாவுக்கு வந்தவகை சொல்லப்படுகிறது. தேவர்கள் செய்த யாகத்தில் ஸவிதா தானே பிராஹ்மணனாகவிருந்து நடத்தியபோது சில அத்வர்யுக்கள் 'பிராசித்ரம்' (தின்னக்கூடியது என்பது பொருள்) என்னும் பெயரையுடைய புரோடாசத்தை அவன் கையில்விட்டதாகவும், உடனே அவன் அதை வாங்கிக்கொண்டு அக்கையை வெட்டிவிட்டதாகவும், அவ்வத்வர்யுக்கள் பொன்னினால் ஒரு கைசெய்து பொருத்தியதாகவும், அதனால் ஸவிதாவுக்குப் பொற்கையனென்று பெயர் வந்ததாகவும் அந்த இதிஹாசம் கூறும்.

வருக்கம் 4.

6. வதியு நீரினை வற்ற வடிப்பவ
னுதவி வேண்டிச் சவிதாவினை யுற்றுத்
துதி முழக்குவம் ; தோயவ னேன்பினி
லதிவிருப்ப மடைந்துளம் யாங்களே.

(இ-ள்.) ஜலத்தை வற்றுவிப்பவனாகிய ஸவிதாவை உதவிக்காகத் துதிப்போம். அவனது விரதங்களை விரும்புவோம்.—(எ-று.) இது ஹோதா, ஸாமகன், ரித்விஜன், சஸ்திரமுரைப்பவன் ஆகிய யாவரும் கூறுவது.

7. மாறிலாது விளக்குவோன், மாந்தர்க்குக்
கூறுசெல்வ விசித்திர நன்கொடை
கூறுசெய் தளிக்குஞ் சவிதாவினைத்
தேற லுண்டிடத் தேடி யழைப்பமே.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு ஒளியளிப்பவனும், மணி, முத்து, பொன் முதலிய விசித்திர வர்ணமான பொருள்களைத் தருபவனுமான ஸவிதாவைக் கூவுவோம்.—(எ-று.) தேறலுண்டிடவென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. சோமயாகத்தில் இது சொல்லப்படுவதானதுபற்றி அச்சொற்றொடர் சேர்க்கப்பட்டது.

8. தோழர்கா ளிவண்டோய்க; சவிதாவும்
வாழி வல்லையிற் போற்றற் குரியவன்;
மாழை நந்தமை நாடி வழங்குவோன்
கேழுறுந் தன மீத்துக் கிளருவான்.

(இ-ள்.) தோழர்களே! இங்கு வாருங்கள். ஸவிதா நம்மால் விரைவில் துதிக்கப்படத் தக்கவன். செல்வமளிக்குமவன் பிரகாசிக்கிறான்.—(எ-று.)

9. அங்கி யன்புறு தேவ மனைவியர்
தங்களை யிவட்சேர்க்க, துவட்டாவைப்
பொங்கு சோமம் பருக வருகினிற்
றங்குமாறு தயக்குக நன்மையின்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (இந்திராணி முதலிய) அன்புள்ள தேவ பத்தினிகளை இந்த யாகசாலைக்குக் கொண்டுவருக. துவட்டாவென்னுந் தேவனையும் சோமங் குடிப்பதற்காகக் கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.)

10. வன்னி யௌவனம் வாய்ந்தவ தேவர்தம்
பன்னியர்களாம் பாரதி ஹோத்திரை
துன்னுகின்ற வரூத்திரி தீடணை
மன்னுவித்திட மாறு வுதவிக்கே.

(இ-ள்.) கட்டிளமைவாய்ந்த வக்கினியே! (அக்கினியின் பத்தினியாகிய) ஹோத்திரையையும், (ஆதித்யன் மனைவியாகிய) பாரதியையும், (சிறந்தவளாகிய) வரூத்திரியையும், (வாக்குத் தேவியாகிய) திஷணையையும், எங்களைக் காப்பதற்

காகக் கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.) பாரதி, பரத பத்தினி; பரதன், ஆதித்யன், யாஸ்கர். திஷணே, திடணே முதனீண்டு தீடணேயாயிற்று.

வருக்கம் 5.

11. ஆருகின்ற தம் பத்திரந் தன்னமு
மேரிழந்து சின்னப்படா ரெம்வயிற்
பேருதவியுங் காப்பும் பிறங்கிட
வீர பன்னியர் தேவியர் மேவுக.

(இ-ள்.) கொஞ்சமும் வெட்டுப்படமுடியாத அழகிய (பத்திரம்) சிறகுள்ள தேவிமாராகிய வீரபத்தினிகள் எங்களுக்கு இரட்சணேயையும் சுகத்தையு மளிக்குமாறு எங்களாற் சேவிக்கப் படட்டும், அதாவது இங்கு வரட்டும்.—(எ-று.) வீரபாலன தேவியர் மேவுக, வென்பதும் பாடம், சாயணர் ந்ருபத்நய: என்பதற்கு நரர்களே (வீரர்களே)ப் பரிபாலிக்குந் தேவிமார் என்று பொருள் கொள்ளுவதால்.

12. இந்திராணியை யக்கினி தேவியை
முந்து வாருணி மூவரையும், ஒரு
தொந்தரையுந் துதையா தழகின்யாம்
நந்த, நாடுவேன் சோமம் பருகவே.

(இ-ள்.) எங்களுக்கு ஒரு கஷ்டமும் நேராதபடி சுகமமையும் வண்ணம், இந்திராணி, அக்கிஞயி, வாருணி இம்மூவரையும் அழைப்பேன்.—(எ-று.) இவர் முறையே இந்திரன், அக்கினி, வருணன் இவர்களது மனேவியர்.

13. எட்டும் வான் புவிவான மெனவிணே
யொட்டு மன்னவ ரொண்முரா ணேய்ந்தவர்
புட்டி யீயும் பொருளெமக் கூட்டியெம்
இட்டி தன்னேப் புரோக்கணஞ் செய்கவே.

(இ-ள்.) பெருமை வாய்ந்த வானதேவதையும் பூமிதேவதையும் எங்கள் யக்ஞத்தைத் தங்களது ஸாரம்பொதிந்த ரஸத்தால் புரோக்ஷிக்கட்டும் (தெளிக்கட்டும்.) பிற்பாடு எமக்குப் புஷ்டியைத் தரத்தக்க வஸ்துக்களே யளிக்கட்டும்.—(எ-று.) புஷ்டி, இஷ்டியென்பன, புட்டி, இட்டி யெனத் தற்பவமாயின.

14. சோமங் காத்திடுங் கந்தருவன் பதத்
தேமமாக விசைகளே விப்பிரர்,
தோமஞ் செய்த பயனெனத், தோயத்தை
யோம நெய்போல் வளத்தி னுறுவரே.

(இ-ள்.) கந்தருவனது நிச்சயபதமாகிய அந்தரத்தில் விப்பிரர்கள் இசைகளைப்பாடி அதன் பயனாக நெய்போலப் புஷ்டியுள்ள ஜலத்தைப் பெறுவார்கள்.—(எ-று.) சோமங்காத்திடுமென்ற அடை மூலத்திலில்லை. கந்தருவனது பதம் அந்தரிட்சவுலகமாம். கந்தருவநகரம் என்ற சொல் மேகத்தின் பெயராயமைந்துள்ள தன்மை யீண்டு கருதற்பாலது. அது இங்கு விண்ணைக் குறித்து நின்றது. இக்கந்தருவனது தொழில் சோமத்தைக் காப்பாற்றுவதென்பார் மேனுட்டாசிரியர். யட்ச, கந்தர்வ, அப்ஸரகணங்களுக்கிடம் அந்தரிட்சம் என்று தாபநீய சாகையிற் கூறப்படுகிறது.

15. இடமகன்று பிருதுவி யேய்கவே;
இடரிலாது சுகத்தி னியைந்துறத்
தடமகன்ற சரணுலய மெமக்
குடனளித் தருளோங்குக வின்றுமே.

(இ-ள்.) பிருதுவியே! நீ விஸ்தீரண குண ஸம்பன்னனுயமைக. கஷ்டமில்லாது நாங்கள் சுகப்படும்படி ஒரு விஸ்தாரமான சரணுலயத்தை எங்களுக்குத் தருவாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

16. விண்டு வேழெனும் வேதப்பண் பாடியே
யண்டலர் செறி பூமி யடக்கிய
மண்டலத்தின் மருவி யத்தேவர்க
ளண்டி நம்மை யழகி னருள்கவே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு ஏழு விதமான வேதவிசைகளைக்கொண்டு பூமியில் நடமாடின அந்த விடத்தி லிருந்துகொண்டு தேவர்கள் நம்மைக் காக்கட்டும்.—(எ-று.) அ. பண்டறிசுட்டு. "தேவர்கள்விஷ்ணுவைத் தலைமையாகக்கொண்டு (காயத்திரி முதலாகிய) ஏழுவித வேதப்பண்களையும் பாடிப் பூமியிலுள்ள பாபிகளின் தொந்தரவை நீக்கினுர்கள்; பூமியைச் சயித்தார்கள்." என்றது தைத்திரீயம். இது திரிவிக்கிரமாவதாரத்தைச் சூசிப்பிப்பது என்பார் சாயணர்.

17. இவ்வுலகங்க ளெங்கணும் விட்டுணு
செவ்வை யாகத் தனதடி யோட்டியே
மூவ்வடியின் முழுது மளந்தகாற்
கவ்வு தூளியின் யாவும் கலந்ததே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகமுழுதும் மூன்றடியாலளந்த விஷ்ணுவின் பாததூளி சேர்ந்து இவ்வுலக மாயிற்று.—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 22.

18. ஏல யாரு மிடர்செயாத் தன்மையான்
பாலனஞ் செயும் விண்டு தன்மூவடி,
ஞால தன்ம நடைபெற வோம்புவான்,
மேலெடுத்து விளங்க நடந்தனன்.

(இ-ள்.) ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாத வலிமையுள்ளவனும், எல்லா ஜகத்துக்களையும் இரட்சிப்பவனுமாகிய விஷ்ணு பூமியில் நடக்கும் (அக்கினிஹோத்திராதி) தருமங்கள் நடைபெறுமாறு ஜகத்தை மூன்றடியா லளந்தான்.—(எ-று.)

19. விண்டு பாலனந் தம்மை விருப்பொடும்
அண்டி நோக்குமின்; இந்திரனோ டியைந்
தெண்டரு மநுகூல மிழைக்கு நட்
பண்டி நோன்பி னடைவ னவனுமே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிக்கு முதலானவர்களே!) விஷ்ணு கருமங்களைப் பரிபாலிப்பதைக்கவனியுங்கள். இந்திரனோடு சேர்ந்த தோழனாய் விரதங்களை நடத்துவிக்கும் யஜமானர்களிடத்தெல்லாம் அவன் வந்தருள்வான்.—(எ-று.)

20. அண்ட வான்றலை யைதி னமைந்திட்ட
மண்டு நல்லொளிக் கண்ணென வாய்ந்திடும்
விண்டுவின் அப் பரம பதத்தினை
யண்டிச் சூரிகள் காண்குவ ரென்றுமே.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தே எல்லாப் பக்கத்திலிருந்துந் தடைபடாமற் காணப்பட்டுக் கண்போல விளங்கும் அவ்விஷ்ணுவினது பரமபதத்தை ஸூரிகள் என்றுங் காண்கிறார்கள்.-(எ-று.) சூரிகள், ஸூரிகள், வித்வாம்ஸர்கள்.

21. விண்டுவின் அப் பரமபதத்தைப் பண்
கொண்டு பாடு மறையவர், சாக்கிரத்
தண்டி யென்று மணைந்த பெரியவர்,
மண்டு தம்மிசை கொண்டு வயக்குவார்.

(இ-ள்.) விசேஷமாக ஸ்தோத்திரங்களைப்பாடும் விப்பிரர்கள், (சப்தார்த்தங்களில் பிரமாதம் விளைந்துவிடாதபடி யெப்பொழுதும்) ஜாகரூகராயிருக்கும் பெரியவர்கள், விஷ்ணுவினது அப் பரமபதத்தைத் தமது பண்களால் நன்றாகப் பிரகாசிக்கச் செய்வார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 7.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

23. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 6.

24 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : மேதாதிதி. வடமொழிச்சந்தம் : 1-18 காயத்திரி 19 புரவுஷ்ணி (கந்தரநுபூதிச் செய்யுள்.) 20 அநுஷ்டுப், 21, பிரதிஷ்டா (கலி விருத்தம்) 22-24 அநுஷ்டுப் (கலி நிலைத் துறை.)

தேவதை : 1. வாயு ; 2, 3, இந்திரவாயுக்கள் ; 4-6 மித்திரா வருணர்கள் ; 7-9, மருத்துக்கள், 10-12, விச்வதேவர்கள் ; 13-15, பூஷன் ; 16-22, ஆப : (நீர்) ; 23, அக்கினியும் நீரும் ; 24, அக்கினி.

1. பல முறைந்துள சோமமும் ; பற்பல
நல முறைந்திடு மாசி நயத்தின் இத்
தல முறைந்த சுதையினை, வாயுவே !
வல முறைந்திட வந்து பருகவே.

(இ-ள்.) சோமங்கள் (நிறைய விருப்பதால்) பலத்தோடு கூடியிருக்கின்றன ; ஆசீர்வசனத்தோடுகூடிய இச்சுதையினை, (உத்தரவேதிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதை) வாயுவே, வந்து குடிப்பாயாக.—(எ-று.)

2. வானினைத் தொடுந் தேவர்கள் வாயுவோ
டான விந்திர னென்றிருவர் தமைப்
பான சோமம் பருகுதற் கென்றியாம்
ஞான மோங்கு மறையி னழைப்பமே.

(இ-ள்.) வானத்தைத்தொடுந் தேவர்களாகிய இந்திரவாயுக்க ளிருவரையும் இச்சோமத்தைக் குடிக்கக் கூவுவோம்.—(எ-று.)

3. வாயுவிந்திரர் மன்னுமனோவேக
ராயு நன்மக நாயக ராயிர
மேயுங் கண்ணினர் தம்மை மறையவர்
தோயு நற்றுணே யாகெனக் கூவுவார்.

(இ-ள்.) மனோவேகமுள்ளவரும், கர்மத்தை (அல்லது புத்தியை)ப் பரிபாலிப்பவரும், ஆயிரங்கண்ணுடையவருமான இந்திரா வாயுக்களைத் துணைக்காக விப்பிரர்கள் கூவுவார்கள்.—(எ-று.)

4. நேர்ந்த தூவலி நீண்டவ ரென்று சீர்
வாய்ந்த தேவர்கள் மித்ர வருணர்க
ளேய்ந்து சோமத் துளியைப் பருகயா
மோர்ந்து கூவி யுவரை யழைப்பமே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான வலிமையுடையவரான மித்திரா வருணர்கள் சோமங் குடிக்க வரட்டுமென்று (அநுஷ்டாதாக்க ளாகிய) நாம் அவரைக் கூப்பிடுகிறோம்.—(எ-று.)

5. ஒழுங்கி னல்லொழுங் கோம்புவ ரவ்வொழுங்
கழுங்குறு தொளியார்ந்தத னுயகர்
தழங்கு மித்திர வாருணர் தங்களை
யொழுங்கி னேக வுரக்க வழைப்பெனே.

(இ-ள்.) ஒழுங்கினால் (சத்திய வசனத்தினால்) ஒழுங்கை (விரத பலன்களை) வளர்ப்பவர்களும், ஒளியமைந்த அவ்வொழுங்குக்கு நாயகருமான மித்திரா வருணர்களை யான் அழைப்பேன்.—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

6. வருண னெம்பெருங் காப்பா யமையுக,
தருண நற்றுணை யாவுந் தயக்கியே
யரண மாக எமக்கு நன்மித்திரன்;
வருண மித்திரர் செல்வம் வயக்கவே.

(இ-ள்.) வருண னெமக்குப் பெரிய காவலாக வமையட்டும்; மித்திரனும் எமக்கு உதவியாகட்டும்; இருவரும் செல்வம் எமக்கு அளிக்கட்டும்.—(எ-று.)

7. மருத்துவந்தனு மிந்திரன் றன்னையே
பொருத்து சோமம் பொருந்திக் குடித்திட
அருத்தியோடு மழைப்ப மவன் மிகத்
திருத்தி யெய்துக சேர்ந்த கணத்தொடே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரனைச் சோமங் குடிக்க அழைப்போம். அவன் (மருத்துக்) கணங்களோடு திருப்தி யடையட்டும்.—(எ-று.)

8. இந்திரற்கு முதன்மை யியைப்பிர்காள்!
சந்த பூடன் கொடைகளைப் பங்கிடும்
அந்தம் வாய்ந்த மருத்துவ தேவர்காள்;
வந் தியாவரு மென்விளி கேட்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரனை ஜேஷ்டனாகக் கொண்டவர்களும் பூஷனது தனக்கொடைகளை பங்கிடுபவருமான மருத்துவ தேவர்களே! எல்லாருமாக என் அழைப்பினுக்குச் செவிகொடுங்கள்.—(எ-று.) பூஷன் = கன்று காலிகளை விருத்தி செய்யுந் தேவதை.

9. இந்திரனோ டியைந்து விருத்திரன்
நந்த வாட்டுக நற்கொடைத் தேவர்காள்,
பொந்து மீவலிப் பூரிய துட்டனு
மெந்தமைக் கெடுக்காவணம் யாமுறல்.

(இ-ள்.) நல்ல தானங்களிற் சிறந்த (மருத்துவ) தேவர்களே! இந்திரனோடு கூடி விருத்திரனைக் கொல்லுங்கள். துஷ்டனாகிய பகைவன் எம்மை யடக்க முடியாத வண்ணம் யாங்கள் சிறந்திருக்கட்டும்.—(எ-று.)

10. மேவு சோமக் குடிக்கு மருதராங்
தேவர் யாரையுந் தேடி யழைப்பமால்
யாவருக்குந் தெரிந்த பிருசினி
யோவி னன்மக ருக்கிர மெய்தினர்.

(இ-ள்.) மருத்துக் கணத்திற்சேர்ந்த எல்லாத் தேவர்களையுஞ் சோம பானத்துக்காகக் கூப்பிடுவோம்; அந்தப் பிரசித்திப்பெற்ற பிருச்நி மக்கள் உக்கிரத்தன்மை யடைந்தனர்.-(எ-று.) பிருச்நிமாதர: பிருச்னியைத் தாயாக வுடையவர் மண். 1, சூ. 14, ரி. 3 பார்க்க.

வருக்கம் 9.

11. நரர்களே நீர் சுபமென நாடியே
மருவு யாகத் தலத்தை மருவும்போ
துரமொடுஞ் சயவீர ருரையென,
வரமருத்துவர் வாக்கு முரப்புமே.

(இ-ள்.) மருத்துவர்களே! நீங்கள் சுபகர்மமான தேவயஜனத்துக்கு வரும்போது உமது குரல் வெற்றியாளர்களாகிய வீரரது குரலைப்போல் உரக்கச் சப்திக்கும்.—(எ-று.) நரர்களென்டு மருத்துவர்களையே குறித்து நின்றது. சிறந்த மருத்துவர்களாகிய உமது குர லென்க.

12. நகைதரு மின்னொளி பெறு மாருதர்
மிகவு மந்தர மெங்கணுந் தோன்றுவோர்
தகவுட னெமைக் காக்க, வெமதிடை
வெகு சுகத்தை விளைத்துச் சிறக்கவே.

(இ-ள்.) ஒளி மிகுந்த மின்னலினது பிரகாசத்தையுடைய மருத்துவர்கள், அந்தர வெளியில் எல்லாப் பக்கத்தினு முண்டாவோர், எம்மைக் காக்கட்டும்; எமக்குச் சுகத்தை யளிக்கட்டும்.—(எ-று.)

13. சித்திரமாய்த் திகழ்ந்த தருப்பையி
லொத்தமர் மகந்தாங்கு மொருவனை
மெத்து காந்தி விரைகதிப் பூடவா
னித்தை நின்று மியைக்க கெட்டாவினே.

(இ-ள்.) பிரகாசத்தோடு கூடி நடைவிரைவுள்ள பூஷனே! சித்திரமாக வமைக்கப்பட்ட தருப்பையில் அமரும் யாகதாரண சீலனை (ஸோமனைக்) கெட்ட பசுவைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது போல வானத்தினின்றுங் கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.) 'தேவர்களைத் தாங்குவோனாகிய ஸோமனைத், தருப்பையிலமரும் பூஷனே, கெட்ட ஆடு மாடுகளைக் கொண்டுவருவது போலக் கொண்டு வருவாயாக' எனப்பொருள் கொள்ளுவர் மேனாட்டாசிரியர். இத்தை முன்னிலையசைச்சொல். கெட்ட ஆவின் எனப் பிரிக்க. இம்மூன்று ரிக்குக்களும் பூஷன் ஆக்ரிணீயைக் குறிக்கும் என்பர் மேனாட்டாசிரியர். இப்பூஷனது தேரிற் றயிர் நிறைந்த தோற்பை கட்டப்பட்டிருப்பதால் பூஷன் ஆக்ரிணீ என்ற பேர் வந்ததென்பார் பிரஹத்தேவதைக்காரர்.

14. மின்னு சோதி விளங்கிய பூடனும்
வன்னம் பற்பல வாய்ந்திடு நாணலின்
மன்னு மன்னன் குகையினிற் கூடமாய்த்
துன்னுவானைத் துகளற வோர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சித்திரமாக வமைக்கப்பட்ட தருப்பையிலுள்ள மன்னனாகிய ஸோமன் குகையினிடத்து வெகு இரகசியமாயிருக்கக்கண்டு, பிரகாசம்பொருந்திய பூஷன் அவனை யடைந்தான்.—(எ-று.) குகையென்றது ஈண்டு இலகுவில் அடைய முடியாத விடத்தைக் குறித்தது. இராஜா ஸோமனும்.

15. இத்துளிகளோ டென்பொருட் டன்னவ
னுத்தவாறிங் குறுத்துக மீண்டுமீண்
டித்தரையி னெருத்தி னுழு தியவம்
வித்தி யாண்டுதோ றுக்கும் விளைவென.

(இ-ள்.) இந்தச் சோமத்துளிகளோடு எனக்காக அப்பூஷன், எருதுகொண்டுநிலத்தை யுழுது யவம்விளைத்து வருஷந்தோறும் விளைவை யெடுப்பதுபோல், ஆறு பெரும் பருவங்களையும் மீள

மீள அமைக்கட்டும்.—(எ-று.) உழுதியவம் குற்றியலிகர மாயது. யவம் கோதுமை போன்ற ஓர் தானியம்.

16. அத்துவா ருடன் பிறப் பானவர்
நத்து மம்மையர் நாடி யவர்வழி
யொத்தொழுகுவ ரொண் மதுரத்தினை
லொத்த பாலிற் சுவையினை யூட்டியே.

(இ-ள்.) அத்துவரார்களது பந்துக்க(சகோதரிக)ளுந், தாயரு மான (ஜலங்கள்) பாலில் சுவை யூட்டிக்கொண்டு அவ்வத்து வரார்களது பாதைக்கண்ணே செல்லும்.—(எ-று.) தண்ணீரில் லாமல் யாகம் புரிவோர்க் கொருவேலையும் நடவாதாதலின் அத் தண்ணீரைத் தாயென்றும், உடன் பிறப்பென்றும் உபசரித்தார்.

17. என் றருகி னிருக்குந் தணீர், அன்றேல்
என்றினேடு மிணைபெற நிற்பவை
மன்ற யாங்க ளிழைத்திடு மிம்மகந்
துன்றி யுள்ளக் களியினைத் தோய்கவே.

(இ-ள்.) சூரியனுக்குச் சமீபத்திலிருக்கும் இத்தண்ணீர், அல்லது சூரியனேடு கூடக்கருதப்படுந் தண்ணீர் இம்மகத்தைச் சார்ந்துநின்று உவப்பை யெய்தட்டும்.—(எ-று.) 'ஆபஸ் ஸூர் யோ ஸமாஹிதா' என்பது தைத்திரீய அரண்யகம் முதற் பிர பாடகத்திலுள்ளது.

18. கோக்கள் சென்று தண்ணீர்குடி யாபமாம்
ஆக்க தேவிக ளார்ந்திவ ணண்மிடக்
கூக்குரலின் விளிப்பென் ; குடினைகட்
காக்கவற் றிவணுகு மவியதே.

(இ-ள்.) பசுக்கள் சென்று குடிக்கும் தண்ணீராகிய தேவி களைக் கூவுவேன். (ஓட்டத்திற் சிறந்த) ஆற்றுக்கு அவி தரத்தக் கது.—(எ-று.) ஸிந்துபி : என்பதற்கு ஓட்டத்திற் சிறந்த ஆப தேவதைகள் என்பார் சாயணர். அவியாகிய அது ஆக்கவற்று என்க.

(வேறு.)

19. நீர்க்கண் ணமுத நிலைபெற் ருெளிரும்,
நீர்க்கட் பலமூலிகை நின்றுலவும்,
நீர்க்கண் ணுறைசீர் நிமிடத்துரைதந்
தேர்க்கண் ணமைக தேவ ரிவரே.

(இ-ள்.) ஜலத்தினுள் அமிர்தமும், ஜலத்திற் பேஷஜமும் உறையும் ; தேவர்களே ! (பிராமணர்களே !) அதன் பெரு மையை யுரைக்க விரைகுவீர்களாக.—(எ-று.) 'பிராமணர்கள் பிரத்தியட்ச தேவர்க'ளென்று தைத்திரீய ஸம்ஹிதை கூறும்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 23.

(வேறு.)

20. சோம னென்றனுக் குரைத்தனன் றோயத்தி னுப்பண்
வாம பேடசம் யாவுமே வளருமென், றவற்றோ
டோம வங்கியு முறையுமென்று ; ஒன்றுமே குறையாத்
தோமி னன்மருந் துறுத்து நீ ருரைத்தது மதுவே.

(இ-ள்.) ஜலத்தின் மத்தியில் எல்லா மருந்துகளும், அக்கினியும் வசிப்பதுண்டென்று சோமன் எனக்குச் சொன்னான். ஸர்வபேஷஜ காரணனான ஆபனு மதனையே கூறினான்.—(எ-று.) நீர், ஆபன், ஜலாபிமானி தேவதை.

வருக்கம் 11.

(வேறு.)

21. நோ யொழித்திடு மௌடதத்தினை
மேய வென்னுட லுய்ய வேண்டியே
தூய வாபமே தோய்த் தருளுக
காயு மென்றை நீடூழி காணவே.

(இ-ள்.) என்னுடைய சரீரத்துக்குக் கவசம்போன்ற மூலிகைகளை நீரானது நிறைத்தருளட்டும், யான் சூரியனை நீண்ட காலம் பார்க்குமாறு.—(எ-று.)

(வேறு.)

22. நீர்க ளிவ்விடம் பாய்ந்து சேய்நெட்டுக யானும்
பார்தனி லறியாமையாற் செய்த பாவத்தைச்
சீர்கெடப் புரி துரோக கன்மங்களைப், பொய்யை,
யோர்கெடத் தந்த சாபங்க ளாதியவற்றை.

(இ-ள்.) யான் அறியாமற் செய்த பாபத்தையும், (தெரிந்து செய்த) துரோக கர்மங்களையும், பேசிய பொய்களையும், உரைத்த சாப மொழிகளையும் நீரானது இவ்விடம் பாய்ந்து அப்புறம் நெட்டித் தள்ளட்டும்.—(எ-று.)

23. இன்று நீர்களை நேடினேன் ; நேடிப்பி னிவற்றி
னின்று மல்கிடு மிரதத்தை நிவப்புற வடைந்தேம் ;
துன்று நீர்பொருந் தக்கினி சுறுக்கென வருக,
வுன்றன் காந்தியா லென்றனை நிரப்புக வுடனே.

(இ-ள்.) இப்பொழுது (யாக முடிவிற் செய்யும் ஸ்நானத்துக்காக) ஜலத்தை நாடிச்சென்றேன் ; அச்சல ஸாரத்தோடு நாங்கள் கலந்தோம். ஜலத்தோடு பொருந்திய அக்கினியே சீக்கிரம் வருக, உனது காந்தியை (அப்படி ஸ்நானஞ்செய்யும்) என் தேஜஸோடு சேர்ப்பாயாக.—(எ-று.)

24. அங்கி யுன்னுடைத் தேசொடு மெனை யமைத்திடுக;
தங்கு மாயுளுஞ் சந்ததி தம்மையுந் தருக;
அங்கமா யெனைத் தேவர்க ளுள்ளவா றறிக;
பொங்கு மிந்திர னிருடிய ருடன்புலன் கொளவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே உன்னுடைய தேஜஸை எனதோடு சேர்ப்பாயாக; எனக்குத் தீர்க்காயுளும் சந்ததியுந் தருவாயாக; தேவர்கள் எனது (யஜமானனுடைய) அநுஷ்டானத்தை யறியட்டும். இந்திரனும் ரிஷி கணங்களோடு அவ்வநுஷ்டானத்தை யறியட்டும்.—(எ-று.)

24. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 1.
15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச் சந்தம்: 1, 2, திருஷ்டுப் (அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்); 3-5, காயத்திரி; 6-15, திருஷ்டுப். தேவதை: 1, யார்; 2, அக்கினி; 3-5, ஸவிதா; 6-15, வருணன்.

(வேறு.)

1. அமரரென்றுரைப்போர் தம்மி லநுகுலம்வாய்ந்த தேவன்
தமரெனவுறைவோனின்று சாற்றுதற்கியாவ னுள்ளான்?
அமைவலி யதிதி மாட்டு மீட்டெமை யமைத் தென்றுயை
யமல தந்தையினைக் காணுமா றெனையார் சேர்ப்பாரே?

(இ-ள்.) மரணதர்ம மில்லாதவர்களில் அநுகூலத்தைத் தரக் கூடிய தேவன் யாரென்று தெரிந்து அவனுடைய சோபன நாமத்தை யான் உச்சரிப்பது? எம்மை மறுபடியும் பூமியிலேயே வைத்து எனது தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்கும்படி செய்யக் கூடிய (பிரஜாபதி) யார்?—(எ-று.)

இச்சுநச்சேபனது இதிஹாஸம் ஐதரேயப் பிராஹ்மணத்தில் விஸ்தாரமாகக் சொல்லப்படுகிறது. 'பூர்வம் அரிச்சந்திரனென்று ஒரு அரசனிருந்தான். அவன் வருணனை வேண்ட ரோஹிதனென்ற புத்திரன் பிறந்தான். பிள்ளை பிறந்தால் அவனைப் பலியிடுவதாக வேண்டிக்கொண்டபடி ரோஹிதன் பெரியவனை பின்னர்த் தந்தை தன் நேர்த்திக்கடனைப்பற்றித் தெரிவிக்க ரோஹிதன் காட்டுக்கு ஓடிப்போனான். அங்கே அஜீகர்த்தர் என்ற ரிஷி துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தனக்குப்பதிலாக அவரது புத்திரர்களில் ஒருவனை வருணபலியாகக் கொடுத்தால் யதேஷ்டமான தனங்கொடுப்பதாகக்கூறி இடைச்

சுனை சுநச்சேபனைப் பலிக்காகக் கொடுப்பித்தான். சுநச்சேபனை யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டினார்கள். அவ் யாகப் பிராஹ்மணர்கள் பதினறுவரில் விச்வாமித்திரர் ஒருவராயிருந்தார். அவர், வருணப்பிரீதியாக ஸ்துதி பாடச்சொல்லிச் சுநச்சேபனைத் தூண்டினார். உடனே சுநச்சேபன் 97 இருக்குக்களடங்கிய 6 சூக்தங்களைப் பாடவே வருணன் திருப்தி யடைந்து சுநச்சேபனைக் கட்டவிழ்த்து விடும்படி உத்தரவளித்தான்.' என்பது. அதிதி=பூமி. இச்சொற்கு மேனாட்டுரைகாரர்கள், அகிலாண்டமென்றும், இயற்கை யென்றும், மோட்சமென்றும் அநகத்துவமென்றும் பற்பலவாறு சிறப்பித்து உரை கூறுவர்.

2. அமரரின் முதன்மை வாய்ந்த வக்கினி தேவன் நாம
நமவென நினைப்போம் யாங்க ணலந்தரு சுபத்தை நாடி;
யமைவலி யதிதிமாட்டு மீட்டெமை யவ னமைப்பான்
இமையி லென்றந்தை தாயை யெண்ணி யான்காணுமாறே.

(இ-ள்.) தேவர்களில் முதன்மையான அக்கினியினது சோபன நாமத்தை நாம் சிந்திப்போமாக. அவன் நம்மை மறுபடியும் பூமியின்கணிருத்தி எனது தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்குமாறு செய்வான்.—(எ-று.)

(வேறு.)

3. உரத்தி னென்று முதவி யியற்றிடும்
வரத்துயர்ந்த நல் வத்துவுக் கீசனாந்
தரத்துயர் சவிதா வுன்றன் மாட்டியாம்
அருத்தியோடு பங் கீகென யாசிப்போம்.

(இ-ள்.) (அக்கினியினாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டுப் பின்வரும் மூன்று இருக்குக்களால் ஸவிதாவைத் துதிக்கிறான்.) எப்பொழுதுங் காப்பவனே, ஸவிதாவென்னுந் தேவனே, சிறந்த பொருள்கட்கு ஈசானனே (நாயகனே), செல்வந் தரும்படி உன்னை (எப்பொழுதும்) யாசிப்போம்.—(எ-று.)

4. நிந்தை யேற்படு முன்னர் நிலைத்திட்ட
வந்தனை புகழ் வாய்ந்திடு பாக்கிய
முந்து வெம்பகை முற்று மில்லாதது
தந்து நின்றதா முன்கரந்தன்னினே.

(இள்.) (ஸவிதாவே!) நிந்தை யேற்படுவதற்கு முன்னரே உன்னிடத்து நிலைத்திட்டதும், அந்நிந்தைக்கு முன்னும் பகைக்கப்படாததும், எல்லாராலும் போற்றப்பட்டுப் புகழ் வாய்ந்ததுமான செல்வம் உன் ஹஸ்தங்களில் கொடுக்கப்பெற்றது.—(எ-று.) தந்து நின்றது தர நின்றதென்னும் பொருளில் வந்தது.

5. (அ) பொன் பொருந்திய வுன்பெருங் காவலின்
மன்னுவோஞ் சிறப்பெய்துற யாங்களுஞ்
சொன்னம் பெற்றவர் தோயு முதன்மையை
நன்னரின் யாந் தொடங்குற நாடியே.

(இ-ள்.) (ஸவிதாவே !) உன்னைச்சேர்ந்த (சுநச்சேபனது நாமத்தோடு கூடிய) யாங்கள், தனம் படைத்தோரில் முதன்மையை யடைய ஆரம்பிக்கும் வண்ணம், தனம் பொருந்திய உனது இரட்சணையிற் சிறப்பாகப் பரந்து நிற்போமாக.—(எ-று.) பகபக்தஸ்ய என்னுஞ் சொற்றொடருக்குப் பகன் என்னும் தேவன் பிரித்துக்கொடுக்கும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். பகன், விதி, ஊழ். அதிர்ஷ்ட மென்பன ஒரு பொருட்கிளவிகளென்பாரவர். அவருரைப்படி, செய்யுள் பின்வருமாறு.

(ஆ) மன்னு தன்னை வணங்கின வர்கட்குப்
பொன்பகிர் பகன் பூரித் தளித்திட்ட
நன்னிதியிற் றலைமையை நண்ணுவம்
உன் னிருந்துணை யுன்னி யடைந்துமே.

வருக்கம் 13.

(வேறு.)

6. வானத்துப் பறந்து செல் அப்பறைவகளுனது மெய்யின்
மானத்தை யேனுங் கோபம் வல்லமை தம்மை யேனும்,
ஈனத்தி னீங்கப், பெற்றுச் சிறந்ததே யில்லை ; என்றுந்
தானத்தை மாற்று நீர் கா லுங்கதி சருவிடாவே.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் பறக்கும்போது காணப்படும் (சேனம் முதலிய) பட்சிகள் உனது சரீரபலத்தையாவது, பராக்கிரமத்தையாவது (உனது கோபத்தையொத்த) கோபத்தையாவது அடைந்ததில்லை; நிமிஷந்தோறும் இடம் மாறும் ஜலமும் வாயுவும் உன் (வேகத்தையொத்த) வேகத்தையடைய மாட்டா.—(எ-று.) இது முதல் இச்சூக்தங் கடைசிப் பாட்டு வரையில், ஸவிதாவால் பிரேரேபிக்கப்பட்ட சுநச்சேபன் வருணனைத் துதித்த இருக்குக்களாம். மானம்-பலம். தானம்-ஸ்தானம்.

7. தூய்மையாம் வலியைத் தோய்ந்து
துகளறு வருண மன்னன்
சேய்மை வானுறையும் வேரின்
மருவிய மரத்தாள் நோாய்
வாய்வுற நிறுத்துவான் ; அம்
மரத்தொளிக் கற்றைக் கீழ்நோக்
கேய்ந்தொளிகாலும் ; அன்ன
எம்முள்நன் கழுந்தித் தோய்க.

(இ-ள்.) சுத்த பலத்தோடு கூடிய ராஜாவான வருணன், அந்தரிட்சத்தில், மேற்பக்கத்து வேரோடுகூடிய மரத்தினது தாளை நேராக நிறுத்திப் பிடிப்பான். அம்மரத்தினது கிரணங்கள் கீழ்நோக்கிப் பிரகாசிக்கும்; அவை எமக்குள் நன்றாகப் பொருந்தி மறைக.—(எ-று.) இம்மரம் ஸர்வ ஜீவ விருட்சம்போலும் என்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஊர்த்துவமூல மதச் சாக மச்வத்தம் ப்ராஹு ரவ்யயம் (அத். 15. ச்லோ. 1) என்னும் கீதா வாசகத்தை இது நினைப்பூட்டுகிறது.—வேர் மேலுங் கிளைகள் கீழுமாகவுள்ள அரசமர மழியாத தன்மைய தென்ப.—என்பது பொருள்.

8. மன்னனும் வருண னென்றாழ்வழங்கவென்றகன்ற பாதை
துன்னுவித்திட்டான்முன்னர்வழியொன்றுந்தோய்ந்திலாது
மன்னிடத் தவன்றன்பாத மருவிடப் பணித்தான்; நெஞ்சி
லின்னல்செ யிடரையெல்லா மெச்சரித் தோட்டினனே.

(இ-ள்.) மன்னனாகிய வருணன் சூரியனுக்கு அகலமான வீதியை ஏற்படுத்தினன். முன்பு கால்வைக்க முடியாதிருந்த விடத்தில் நடந்து செல்லக்கூடிய மார்க்கத்தை யேற்படுத்தினன். மனத்துக்குத் துன்பந்தருஞ் சத்துருக்களை யெச்சரித்து ஓட்டிவிட்டான்.—(எ-று.) அகலமான வீதி உத்தராயண தட்சிணயன வீதியென்றும், என்றாழ் வழங்கவென்பது சூரியன் உதித்து அத்தமிக்கவென்றும் பொருள்கொள்ளுக. யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்டுக் கீழே பூமியிற் கால் வைக்க முடியாமலிருந்த இடத்தில் பந்தவிமோசனஞ்செய்து காலை ஊன்றி நிற்கும் வண்ணஞ் செய்தானென்று சுநச்சேபன் சொன்னபடி.

9. மன்ன! நூறன்று வாய்ந்த வாயிர மருந்து முன்மாட்
டுன்னியே யுறைவ; உன்ற னுபகார நீண்ட கால
மன்னுவ; நிருதி யெம்மை மருவலா தகற்றுய் தூரம்;
தன்னமாம் பாவ மேனுந் தவிர்த் தெமை விடுவிப்பாயே.

(இ-ள்.) மன்னனே! (வருண) நூறல்ல ஆயிரம் மருந்து வகைகளும் உன்னிடத்துண்டு. உனது அநுக்கிரக புத்தியானது விஸ்தீரணமாக வமைந்துள்ளது. அதனுல் நிர்ருதி (பாப தேவதை) எம்மை யணுகாமல் அதனைத் தூரத்தோட்டுவாயாக; சொற்பப் பாபமென்றாலும் அதனை நீக்கி எம்மை விடுவிப்பாயாக.—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

10. இரவினி லுயர்ந்த வானி னிருந் தொளிகாலு மீன்கள்
தரவழ கிழந் தொளிந்து பகலினி லெங்ஙன் சாரும்?
வருணன தாணை தாண்டும் வலியுளா ரெவரே? அல்லில்
விரவிய வொளியிற் றுரா வேந்தனு மொழுகுவானே.

(இ-ள்.) இரவில் ஆகாயமத்தியிற் காணப்படும் நட்சத்திரங்கள் பகலில் ஒளியிழந்து எங்கே செல்லக்கூடும்? வருண ராஜனுடைய ஆணை ஒருவராலுங் கடத்தல் முடியாது. இரவில் சந்திரனும் விசேஷப் பிரகாசத்தோடு வருகிறான்.—(எ-று.) அதனால் நீங்கள் மயங்க வேண்டாம், நட்சத்திரங்களும் மீண்டுங் கண்ணுக்குப் புலப்படும் என்று முடிக்க. மீன்கள் ஸப்த ரிஷிக் கூட்ட மென்பது வாஜஸநேயி. ஆனால் நிருக்தக்காரர் பொதுவாக எல்லா நட்சத்திரங்களையுங் குறிக்குமென்பார். வருணன் இயற்கையில் நடக்குங் காரியங்களை யொழுங்குபடுத்துந் தேவதை யென்பார் வாலிஸ் (Wallis).

11. மறைகளையுரைத்து நானும் வணங்கியே யிதனைக்கேட்பே
னுறைதனைக்கரங்கொண்டுன்னையஜமானன்வேண்டுகின்று
னறை யநாதரவு கொள்ளா தறிந்திடாய் வருண! நீண்ட
தறைபுக ழரச! வெங்க ளாயுளைத் தடியல் நீயே.

(இ-ள்.) பிராஹ்மணங்களைக் கூறி வந்தனஞ் செய்துகொண்டே நான் உன்னைக்கேட்பதொன்றுண்டு. கையி லவியை யேந்திக்கொண்டு யாககர்த்தா உன்னைப் பிரார்த்திக்கிறான். அநாதரவு செய்யாமல் எங்களது அபேட்சைகளை யறிக. பரந்த கீர்த்தி வாய்ந்த வருணனே! எங்களது ஆயுட்காலத்தைக் குறைத்து விடாதே —(எ-று.) இவ்விருக்கு 'தத்வாயாமி........ ....ஆயுப்ரமோஷி.' என்ற ஸந்த்யாவந்தன ரிக்காம்.

12. இரவினும்பகலுமிந்த வொருமொழியெனக்குச்சொல்வார்,
தாமுற வதையே யென்ற னிதயமு மெனக்குச் சாற்றும்;
விரவுதூண் டளையின் வேந்தன் யாவனைச் சுநச்சே பன்று
னுரமொடு துதித்தா னந்த வருணனு மெமை மீட்பிக்க.

(இ-ள்.) இரவும் பகலுமாக இந்த வொரு வார்த்தையையே எனக்குச் சொல்லுவார்கள்; எனது இதயமும் அதனையே யெனக்குச் சொல்லும். சுநச்சேபன் எந்த ராஜாவைத் துதித்தானே அந்த ராஜாவாகிய வருணன் எம்மை மீட்டுத்தரட்டும்.—(எ-று.) எம்மை என்பதும் சுநச்சேபனையே குறித்த தென்று சாயணர் உரை கூறுவார்.

13. மும் மரங்களினிற் கட்டுப் பட்டிடர் மூழ்கி நின்று
விம்முறு சுநச்சேபன் னுதித்தியன் றன்னை யிவ்வா
றிம்மென விரந்தான்; மாற்றுரெ திர்க்கலாவலியின் ஞானச்
செம்மலாம் வருணன் சேர்ந் தின்னுனைப் பாசத்தி னீக்க.

(இ-ள்.) மூன்று (யூப) மரங்களிலுங் கட்டுண்டு வருந்துஞ் சுநச்சேபன் அதிதி புத்திரனாகிய வருணனை யிவ்விதமாக யாசித்தான். பகைவரால் எதிர்க்க முடியாத ஞானவரசனாகிய வருணன் இவனைப் பாசத்தினின்றும் நீக்கி விடட்டும்.—(எ-று.)

14. வருணனே யுன்னை யாமும் வணங்கி யாகம்புரிந்து
தருண நல்லவியைத் தந்து தாழ்க்கநின் சினத்தையென்போ
மிருணிறை யா மிழைத்த பாவத்தைச் சிதில மாக்கி
யருளுக ஞான மார்ந்த வசுரனே யரசே யின்றே.

(இ-ள்.) வருணனே! உன்னை யாங்கள் வணங்குவதோடு அவிர்ப்பாகத்தோடுகூடிய யக்ஞங்களால் உபசரித்து உனது கோபத்தை மாற்றுகிறோம். ஞானநிறைந்த அஸுரனே, யரசே, எங்கள் செய்கைகளிலுள்ள பாபத்தை மாற்றுவாயாக.—(எ-று. அஸுரன் = அநிஷ்டத்தை நீக்குவதிற் சிறந்தவன் என்பது பதப்பொருள். இப்பொருளில் இது தேவனைக் குறிக்கும். வேதத்திற் பலவிடங்களில் இந்திரனை யஸுரனென்பார். முற்காலத்துத் தேவாஸுரபதங்கள் பரியாயநாமங்களா யிருந்ததுண்டு. பிற்காலத்துத்தான் அவற்றின் பொருள்மாறின. ஜெண்ட் வேதக்காரர்கள் (பார்ஸீக்கள்) இன்னும் தேவனை அஹுர் எனவே யழைப்பார்கள். சிதிலம் = ஜீரணம், தளர்ச்சி.

15. தலை யிடை தாளிம் மூன்றி னெனைத்தளை பாசந் தம்மை
நிலை தளர்ந் தேகு மாறு நிறுவுக, வதிதி பெற்றோய்!
உலைவறு முன்ற னீதி யோதிய நெறியின் வைகி
மலைவுறு பாவ நீங்கி யதிதியை மருவு மாறே.

(இ-ள்.) அதிதி புத்திரனாகிய வருணனே! உனது கேடில்லாத நீதியின் வழியே நடந்து எங்கள் பாபங்களை நீக்கிக்கொண்டு நாங்கள் அதிதியை யடையும் வண்ணம், மேல் கீழ் நடுவென்னும் பக்கங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் எனது கட்டுக்கள் தளருமாறு புரிவாயாக.—(எ-று.) அதிதியை யடைதலாவது துன்ப நீங்கிச் சுயேச்சையடைந்து சுகப்படல்.

வருக்கம் 15.

25. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 2.

21 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி. தேவதை: வருணன்.

1. நாளு நாளு நரர்களே யாகலின்
ஆளுந் தேவ வருண வு னல்லறீர்
கோ ளுலவுறுங் கொள்கை விதியினை
மீள மீளக் கடந்து நடப்பினும்,

(இ-ள்.) வருணனே! எப்படி உலகத்தில் ஜனங்கள் பிரமாதம் புரிந்து விடுகிறார்களோ அதுபோல நாங்களும் அவர்களைப் போல மனிதர்களாதலால் தினந்தோறும் உனது விரதாநுட்டானங்களில் தவறினபோதிலும்—(எ-று.) (எங்களை மன்னிப்பாயாக) எனக்கூட்டுக. அடுத்தரிக்கோடு இயைத்தலே தகுதி.

2. சீற்றஞ் கொண்டெமைச் சேதித் தழிக்கவும்,
வேற்றுத் தீநினை வுற்றவவ் வேளையின்
மாற்றலாத வெகுளி மடுக்கவுங்,
கூற்றி னல்லிரையாகக் கொடுக்கலே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டு எங்களை வதைக்கவும், அநாதரவுசெய்ய வெண்ணம் வந்தபோது எங்களை உனது கோபத்தீயில் வீழ்த்தவும், விஷயாநுபவங்களுக்கு இரையாகக்கொடுத்துவிடாதே.-(எ-று.) கூற்று=ஈண்டு விஷயாநுபவத்தின்மேனின்றது.

3. மன்னு தாமம் வயங்குங் குதிரையைத்
துன்னு புல்லுணச் சூதன் பிணித்தலின்
நன்னயச் சுக நாங்கள் பெறப்பண்ணுற்
பின்னுவோ முன் மனத்தை வருணனே.

(இ-ள்.) சாரதி புல்லுண்ணுவதற்காகக் கயிறு கட்டிய குதிரையை மேய்ச்சற்றரையிற் கட்டுவதுபோல, எங்களது சுகத்தின் பொருட்டுக் கீதத்தினால், வருணனே, உனது மனத்தைக் கட்டுவோம்.—(எ-று.)

4. வான் வழங்கும் பறவைகள் மன்னுகூ
டேன்று வீழுங் கணக்கென யாவருங்
கூன் மனத்தொடு கூடி யெனைத்துறந்
தான்ற செல்வ மடைய விரைவரே.

(இ-ள்.) பறவைகள் கூட்டினருகிலேயே சுற்றுவதுபோல எல்லாரும், திருகுசிந்தையோடு என்னைவிட்டுவிட்டுப் பொருளை நாடி யலைகிறார்கள்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மேனாட்டாசிரியரது மொழி பெயர்ப்புக்கியையச் செய்தது. எனை, சுநச்சேபனைக் குறித்து நின்றது.

5. எஞ்சுகத்துக் கெக்காலம் வலியெனுங்
கஞ்சுகத்தை யணிந்த நரன்றனை
விஞ்சு தூர திருட்டி வருணனை
யெஞ்சுறு தெங்கருமக் கழைப்பமே?

(இ-ள்.) வலிமிகுந்து கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், நரனும், தூர திருஷ்டி (வெகு விஷயங்களை நோக்குதல்) உள்ளவனுமான வருணனை யாங்கள் சுகமடையும்பொருட்டு, எப்பொழுது எங்களது கருமங்களை நோக்கி வருமாறு செய்வோம்?—(எ-று.)

வருக்கம். 16.

6. களிப்பினோ டிதைக் கண்டிரு தேவரும்
ஒளிப்பி லெம்மவி யுண்பர் பொதுவினே;
சலிப்புறுது நோன்பாற்று மகன்றனை
நலித்த லென்று மவர்நடை யல்லவே.

(இ-ள்.) யாவராலும் விரும்பப்படத்தக்க மித்திராவருணர்கள் இருவரும் யாங்கள் தரும் அவியைப்பொதுவாக உண்கிறார்கள். கர்மானுஷ்டானபரனான தாசுஷனுக்கு அவர்கள் பிரமாதம் விளைப்பதில்லை.—(எ-று.) வேநந்தா வென்பதற்கு மேனாட்டாசிரியர் களிப்பினோடு என்று பொருள் கொள்ளுவார். அவரே, திடீரென்று இப்பாட்டில் மித்திராவருண ரிருவரையும்பற்றி ஏன் இந்த ரிக்குக் கூறவேண்டுமென ஆசங்கித்து இது பின்னர் இடைப்புகுத்திய செய்யுளா யிருக்கவேண்டுமென்பார். தாசுஷன், அவியளிப்பவன்; நோன்பாற்றுமகனென்றார் செய்யுளில்.

7. அந்தரத்துப் பறந்துசெல் வீக்களின்
சுந்தரம் பெறு பாதையை யோருவன்,
நந்து மாக்கட லுயக லுதலின்
அந்தி லோடு நாவாயு மறிவனே.

(இ-ள்.) இவ்வருணன், ஆகாசமார்க்கத்திற் செல்லும் பட்சிகளின் பாதையை யறிவான், கடலில் வசிப்பவனுதலின் கப்பல் செல்லும் நெறிகளையு மறிவான்.—(எ-று.) அவன் எங்களைக் கட்டவிழ்த்து விடுகவென முடிக்கவென்பார் சாயணர். வீ, பறவை. வருணன், கடலுக்கும் வானுக்கும் நாயகன்.

8. அவன், விதிக்க ணமைந்து, நடைபெறுந்
தவம்பொருந்து தம் புத்திரர் தம்மொடு
நிவம் பொருந்துறு மாறிரு திங்களை
நவம்பொருந்து பின்றிங்களை யோர்வனே.

(இ-ள்.) விரதாநுட்டானத்திற் சிறந்து, அவ்வருணன், (நாள்களாகிய) புத்திரர்களோடு விளங்கும் பன்னிரண்டு மாதக் கணக்கினையும், அதனுேடு புதிதாக வுண்டாகும் அதிகமாஸக் கணக்கினையும் அறிவான்.—(எ-று.) சாந்திரமான மானதுபற்றித் திங்கள் என்றுர். இச்சாந்திரமானம் தற்காலம் ஆந்திர தேச நடப்பு; தமிழர்களது மாஸம் ஸௌரமானமாம்.

9. உன்னதத்தி னுயர்ந்து விசாலமாய்
மன்னி நோக்கப் பெரிதாய் வயங்கி, ஏர்
துன்னு காலினைத் தோய்வுறு பாதையை,
உன்னி மேலுறை தேவரை யோருவான்.

(இ-ள்.) விஸ்தீரணமாயோங்கிப் பார்ப்பதற்குப் பெரிதாயுள்ள வாயு (காற்று) செல்லும் பாதையை யறிவான்; அதற்கு மேல் வசிக்குந் தேவர்களையு மறிவான்—(எ-று.) வருணன் தோன்றா எழுவாய்.

10. திண்மை நோன்பு சிறந்தவன் சோபன
கன்மம் வாய்ந்த வருணன் கடைத்தலை
யண்மித் தன்பிரசைக்க ணமருவா
னெண்பெறு மரசாட்சி யியையவே.

(இ-ள்.) திடவிரதனும், சோபன கர்மமுள்ளவனுமாகிய வருணன் தனது ஜனங்களிடத்து வந்து அவர்கள் மத்தியில் அவர்களை யாளும்பொருட்டு வீற்றிருப்பான்.—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 25.

11. அங்கிருந் தெலா வற்புதமும் உணர்ந்
திங்கு முன்னர் நடைபெற் றெழில்மிகப்
பொங்கு கன்மமும், போதும் புதுவதும்
அங்க மாகவே நோக்கி யணைவனால்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்திலிருந்து எல்லா வற்புத கன்மங்களையுமுணர்ந்து, இவ்விடத்து முன்பு நடந்தேறிய காரியங்களையும் இனி நடக்கவேண்டிய புதுக் காரியங்களையும் நன்றாகப் பார்ப்பான்.—(எ-று.)

12. என்று மெந்தமக், கெவ்வகை ஞானமுந்
துன்றி நிற்கப் பொலியு மாதித்தியன்
நன்று சாரு நெறிகளை நாட்டுக;
ஒன்று மாயுளு மோங்க வமைக்கவே.

(இ-ள்.) சோபநப்ரக்ஞையோடுகூடிய அவ்வதிதிமகனாகிய வருணன், எப்போது மெங்களுக்கு நன்னெறியை யேற்படுத்தட்டும்; எங்களது ஆயுட்காலத்தை விருத்தி செய்யட்டும்.—(எ-று.) ஆதித்தியன், அதிதிபுத்திரன் என்ற பொருளில் வருணனைக் குறித்து.

13. இரணியத்தி னியன்ற கவசத்தை
யரணெனப் புனைந் தாரும் வருணனுங்
கிரணம் வாய்ந்த வுடையிற் கிளர்ந்தனன்;
அருண காந்தியு மெங்கு மமைந்ததே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்ண கவசந்தரித்து வருணன் தன் பெருத்த வுடலைக் கட்டுகிறான். அதன் கிரணமும் எல்லாப் பக்கமும் வீசுகிறது.—(எ-று.) ‘வருண தூதருஞ் சூழ்ந்து மலிந்தனர்’ என்பது மேனாட்டாசிரியர் உரைப்படி நான்காமடியாம். அவர் மோட்ச மூலாது புராதன ஸம்ஸ்கிருதபாஷா சரித்திரம் 536-வது பக்கத்தினைத் தம் மொழிபெயர்ப்புக்கு மேற்கோளாகக் காட்டுவர். வருண தூதரென்றது இதர அதிதிமக்கள்போலு மென்பார்.

14. அரிகள் யாரு மடையுறா தேவனை;
நரர் நடுங்கக் கொடுமை நடத்துவோர்
திருகு சிந்தைத் தொழிலரும் அன்னனை
விரகு செய்து மெலிக்க வணுகுறார்.

(இ-ள்.) வைரிகள் எவரும் (வருணதேவனுக்கஞ்சி) அத்தேவனிடத்து வரமாட்டார்கள்; மனிதர்களைக் கொடுமையாக நடத்துவோரும், பாபபுத்தியுள்ளவருங்கூட அவனைத் தொடமாட்டார்கள்.—(எ-று.)

15. மக்களுக்குக் குறைவின்றி மாண்டசீர்
மிக்க வுண்டியை மேன்மையி னீபவ
ஹெக்க வெம் முதரத்துக்கு மொல்லெனத்
தக்க பூரணத் தன்மையி னுக்குவான்.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு வேண்டிய கீர்த்தி பொருந்திய வன்னத்தைக் குறைவில்லாமல் எப்பொழுதுங் கொடுப்பவன் (வருணன்) அப்படியே எமது வயிற்றுக்கு வேண்டியவற்றையும் பூரணமாக விரைவிற் றருவான்.—(எ-று.)

வருக்கம் 18.

16. ஆக்கள் கொட்டி லணைவது தாக்க, இங்
கூக்கு மென்னறிவு, ஓங்கிய தூரநோக்
காக்கு மன்னவன் றன்னை யணையவென்
றேய்க்கு மீவிருப் போடு மியைவுறும்.

(இ-ள்.) கொட்டிலை நோக்கிப் பசுக்கள் போவதுபோல, (சுநச்சேபனுகிய) என்னுடைய புத்திகள், தூரதிருஷ்டியோடு கூடிய அவ்வருணனிடத்துச் செல்கின்றன.—(எ-று.) கவ்யூதி: மேய்ச்சற்றரை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர், கொட்டிலென்பார் சாயணர். தீனியுள்ளவிடம் என்பதை அது குறித்து நின்றது.

17. மீண்டு மோர்முறை மேவி யளவளாய்
ஈண்டுவோம், வரலேனெனின், என்மது
ஈண்டு கொண்டுதந் தேய்ந்தது; யாகவான்
றூண்ட விச்சையிற் றேய்ந்ததை யார்குவை.

(இ-ள்.) என்னுல் மதுவானது இங்கே ஸம்பாதித்து வைக்கப் பட்டிருப்பதால், இன்னெருமுறை நாம் உரையாடுவோம். ஹோதாவைப்போல நீயும் உனக்கிஷ்டமானதை யுண்கிருய்.—(எ-று.) யாகவானென்றது ஹோதாவைக் குறித்து நின்றது. தூண்ட உவமைப்பொருளில் வந்தது. யாகவான் பிரேரேபிக்க வென்னலுந் தகும். வரலேனெனின், பொருள் நோக்கி அடி நிறைக்கச் சேர்த்தது.

18. கண்டனெ னின்றியாவர்தங் கண்ணிலும்
விண்டு தோன்று மவனை யவனிமேல்
மண்டு தேரின் மகிழ்ந்து வருகையின்;
கொண்டன னவ னென்றுதி யீதெலாம்.

(இ-ள்.) எல்லாருடைய கண்ணுக்குந்தோன்றுமவனை (வருணனை)ப் பூமியின்மேல் தேரின்மீது உண்மையாகவே கண்டேன். என்னுடைய இத்துதியையெல்லாம் அவன் ஏற்றுக் கொண்டான்.—(எ-று.)

19. ஈண்டு கூவி யழைப்பதை யேன்றுகேள்;
ஆண் டைமை யருள்பாலிக்க வின்றுநீ;
வேண்டு மென்றுன் றுணையை விழைந்துநான்
வேண்டினே னுனை யெண்ணி வருணனே.

(இ-ள்.) வருணனே! நான் கூவியழைப்பதனுக்குச் செவிகொடுப்பாயாக. எங்களையாட்கொண்டு எங்களுக்குச்சுகத்தைத் தருக. என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற ஆசையோடு உன்னை நோக்கித் துதித்தேன்.-(எ-று.) இது ‘இமம்மே வருண ....த்வாமவஸ்யுராசகே’ என்ற ஸந்தியா வந்தன இருக்கு.

20. ஞான மார்ந்தவ மாகம் புவியொடும்
ஊனமில் லெச் சகத்து மொளிர்கிறுய்;
ஈன மின்றி யா மின்பமடைய நீ
தானுங் கேட்டெதிர் ஆசியைச் சாற்றவே.

(இ-ள்.) மேதாவியே! (வருணனே) ஆகாசம், பூமி முதலிய எல்லாச் சகங்களிலும் நீ விளங்குகிறுய். நாங்கள் க்ஷேமத்தை யடையும்படி நீயுஞ் செவிகொடுத்து எங்களைக் காப்பதாகப் பிரதியுத்தரந் தருவாயாக.—(எ-று.) ராஜஸி என்பதற்கு விளங்குகிறுயென்னுதபடி அரசு செலுத்துகிறுயென்றும், யாமனி என்பதற்கு க்ஷேமமடையும்பொருட்டு என்னுதபடி, வழியில் போகும்போது என்றும் மேனுட்டாசிரியர் உரை கூறுவர்.

21. முடி வயங்கு முடியை யவிழ்க்கவே,
நடுவொளிருந் தளையை நசித்திட,
அடியி லேன்றிடு கட்டை யகற்றுக,
படியில் யானும் பரிந்துயிர் வாழ்கவே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் யான் ஜீவித்திருக்குமாறு, தலை, உடல், கால், இவற்றிலுள்ள கட்டுக்களை யறுத்து விடுவாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

26. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 3.
10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம் : காயத்திரி. தேவதை : அக்கினி.

1. வலிமை யுண்டி வளர்க்கு மதிபதி,
தலைமை சாரவி யேற்கத் தகுந்தவ,
சுலவு முன்றன் சுவாலை யுடைதரித்
திலகு மிவ்வெ மக நிறை வேற்றவே.

(இ-ள்.) ('அக்கினி தேவர்களுக்கெல்லாம் முகமாதலால் அவனைத் துதிப்பாயாக' வென்று வருணன் சொல்லச் சுநச்சேபன் இவ் விரண்டு சூக்தங்களாலும் அக்கினியைத் துதிக்கிறான்.) எக்கியத்துக்கு யோக்கியமானவனே! வலிமைக்குக் காரணமான அன்னத்தை வளர்க்கும் பதியாகிய அக்கினியே! உன்னைச்சூழ்ந்துள்ள சுவாலையாகிய வஸ்திரத்தைக் கட்டிக்கொள்க (கொழுந்து விட்டெரிக). எங்களுடைய இந்த யக்ஞத்தைச் செய்து முடிப்பாயாக.—(எ-று.) உரையிற்சொன்ன வருணன் கூற்றை ஐதரேயப் பிராஹ்மணம் 7-16ற்காண்க.

2. என்று, மங்கி, யிளமை சிறந்தவ
துன்று மேன்மையைத் தோய்ந்தவ, தேசொடு
மொன்றி யோம முளுற்றி யொளிபெற
நின்ற வாசகப் போற்றுற நிற்கவே.

(இ-ள்.) எப்போதும் இளமை சிறந்தவனே, சிரேஷ்டமானவனே, அக்கினியே, தேஜஸோடுகூடி, ஹோமம் வளர்த்துக் கீர்த்தி வாய்ந்த துதிகள் உன்னைப்புகழ நிற்பாயாக.—(எ-று.)

3. சுற்ற மானவர்க் கீந்திடுஞ் சுற்றமொத்
துற்ற நண்பற் குதவுறு நண்பனேய்ந்
தெற்றைக்குஞ் சுதாகு மெமக்குச்சீர்
துற்ற தந்தை நீ தோய்க்க வபீட்டமே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய (அக்கினியே!) பந்துக்களுக்கு எப்போது முதவும் பந்துவைப்போலவும், மற்றொரு

நண்பனுக்கு என்றும் மாறுத உதவி செய்யும் நண்பனைப்போல வும், எங்களுக்குப் பிதா ஸ்தானத்திலுள்ள நீ உனக்குப் புத்திர ஸ்தானமாகிய எங்களுக்கு எப்போதும் எங்களுடைய அபீஷ் டங்களை யளிப்பாயாக.—(எ-று.)

4. வருணன் மித்திரன் வாய்க்கு மரியமான்,
தருணந் தன்னிற் றடுக்கும் பகைவரை
மரண மெய்த மடுப்பவர், எங்குசை
யரணமாய், மனுயாகத்தின், வைகவே.

(இ-ள்.) (அக்கினியே !) எம்மகத்துக்கு இம்சை செய்ப வரைக் கொல்லும் ரிசாதஸர்களாகிய வருணன், மித்திரன், அர் யமா, இம்மூவரும் மநுப்பிரஜாபதியின் யாகத்தில் அமர்ந்தது போல எங்களது தருப்பையின்மேல் அமரட்டும்.-(எ-று.)மநுஷ: எனப்பன்மையிலுள்ளது. இது ஒருமைப்பன்மை மயக்கமாகக் கொள்வார் சாயணர். 'அரணமாக, மனிதரின், வைகலே.' மனி தரைப்போல அமரட்டும் என்று மொழிபெயர்ப்பார் மேனுட் டாசிரியர். அர்யமா, ஆதித்யர்களில் ஒருவன்; காலை மாலை ஸந் திகளுக்கு அதிதேவதை. மித்திரா வருணர்களோடு சேர்த்துக் கருதப்படுவன்.

5. பண் டெமக்குமுன் றேன்றிய தூதனே
மண்டு மிம்மகக் கண்ணெம தோழமை
யண்டி யுள்ளக் களியினி லாருக;
கொண்ட விவ்வெம கீதஞ் செவிக்கொள்க.

(இ-ள்.) பண்டைக் காலத்தில், எங்களுக்கு முன் உற்ப வித்தவனே, ஹோமத்தை நடத்துபவனே! (அக்கினியே) நாங் கள் செய்யும் யக்ஞத்தில் எங்களுக் கநுக்கிரகிக்குந் தோழமை கொண்டு சந்தோஷிப்பாயாக. எங்களால் உபயோகிக்கப்படும் இத் துதிப்பாட்டுக்களைக் கேட்பாயாக.—(எ-று.) தூதன், ஹோதா, ஹோமநிஷ்பாதகன், ஹோமத்தை நடத்துபவன் என்றார் உரையில்.

வருக்கம் 20.

6. ஒவ்வு நித்திய மாக வித்தாரமாய்
எவ்வெத் தேவரை யெப்பொழுதேத்தினும்
அவ்வக் காலமெலாம்உன் இடத்தினே
இவ்வயி னவி யாவுதி யேயுமே.

(இ-ள்.) சாசுவதமாகவும் விஸ்தாரமாகவும், (வருணன், இந்திரன் முதலிய) நானாவிதமான தேவர்களை எந்தெந்தக் காலத்திலேத்தினாலும், அப்பொழுதெல்லாம் அவர்களுக் களிக் கப்படும் அவியை உன்னிடத்திலே ஆஹுதி செய்வோம். (அதனால் தேவதாந்தர விஷய யாகங்களிலும் நீயே ஸேவிக்கப் படுகிறாய்.)—(எ-று.)

7. மன்பதைக்குப் பதி, மகத் தூதுவன்,
இன்ப மெய்திச் சிரேட்ட மியைந்தவன்,
நண்பனா யெமக்கிங் குற, யாங்களு
மன்ப ராகுக நல்லெரி யோம்பியே.

(இ-ள்.) பிரஜைகளை வளர்ப்பவனும், எக்கியத்தை நடத்துவோனும், இன்பமடைந்தவனும், வரேண்யனுமான (அக்கினி) எங்களுக்கு அன்பாக விருக்கட்டும். யாங்களும் நல்ல அக்கினிகளை வளர்த்து அவனுக்கு அன்பர்களாக விருக்கட்டும்.-(எ-று.)

8. நற்சுடர்களினோ டொளிர்தேவர்க
ணற்சிறப் பவி நாடித் தரித்தலி
னற்சுடர்களினோ டிவண் நாங்களு
நற்சுட ருனை நாடி யிரப்பமே.

(இ-ள்.) சோபன அக்கினியோடு கூடிய தேவர்கள் சிறப்பு வாய்ந்த அவியைத் தாங்குகிற காரணத்தால், சுடர்கள் விளங்கும் அக்கினியோடு கூடிய யாங்களும் (அக்கினி!) உன்னை யாசிப்போம்.—(எ-று.) தேவர்கள் என்னும் பதத்திற்கு இருத்துவிக்குக்கள் என்று பொருள் கூறியுள்ளார் சாயணர்.

9. அமரத் தன்மை யடைந்து சிறந்தவ,
அமருங் கன்ம வநந்தரம் ஆற்றிடும்
அமரத் தன்மை யடைந்திலாவெந் துதி
சமமதா நம்மிருவருக்கும் முற.

(இ-ள்.) மரண ரஹிதமான (அக்கினியே!) கர்மாநுஷ்டாநாநந்தரம், மர்த்தியர்களாகிய யாங்கள் சொல்லும் ஸ்தோத்திரங்கள் நம்மிருவருக்கும் பொது தர்மத்தோடு கூடி யிருக்கட்டும்.—(எ-று.) இவ்வெக்கியம் நன்று யநுஷ்டிக்கப்பட்டுமென்று யஜமானன் விஷயத்திலும், நன்றாயநுக்கிரகிக்கட்டும் என்று அக்கினி விஷயத்திலும் செல்லட்டும் என்பது தோன்ற இருவருக்கும் சமமதாஉற என்றார்—சாயணர்.

10. மங்குரூத வலியின் மகனெனும்
அங்கி யெல்லா வெரியொடு மிம்மகந்
தங்கி யெந்துதிச் சேவையை யேற்றிவ
ணங்க மாக அனத்தை யளிக்கவே.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே! அக்கினியே! எல்லா எரிகளோடும் இந்த யக்ஞத்தினிடத்திற்றங்கி எங்களது ஸ்தோத்திரங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டு எங்களுக்கு அன்னத்தை யளிப்பாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

27. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 4.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-12 காயத்திரி, 13 திருஷ்டுப். தேவதை 1-12 அக்கினி, 13 விசுவதேவர்கள்.

1. மட்டில் பன்மக மாண்டவற்றிற்கெலா
மிட்ட மான விறைவனு யோங்கியே
நெட்டை வாற்பரி நேரு மங்கி யுனை
யொட்டி நற்றுதி கொண்டு வந்திப்பெனே.

(இ-ள்.) யாகங்களுக்கெல்லாம் இறைமை (தலைமை) வகிக்கும் அக்கினியும், நீண்ட வாலோடுகூடிய குதிரையைப் போன்றவனுமாகிய வுன்னை ஸ்துதிகளால் வணங்குவோம்.—(எ-று.) குதிரை தன் வாலால் எப்படித் தன்னை இம்சிக்கும் கொதுகு ஈ முதலியவற்றை யோட்டுகிறதோ அம்மாதிரியாக நீயும் உனது சுவாலையால் எங்களுடைய விரோதிகளைக் கண்டிக்கிறாய் எனத்தொழிலுவமை யாயிற்று.

2. நீண்ட காலடிச் சத்துவச் சூனுவாம்
ஆண்டவ னெஞ்சுகத்தை யளித்திட,
ஈண் டெமக் கெம இச்சைக ளோர்ந்தபின்
வேண்டுமாறு விழைந்து சொரிகவே.

(இ-ள்.) விசாலமான காலடியுள்ளவனும், பலத்தின் புத்திரனும் ஆனவன் எமக்குச் சுகத்தைத்தரட்டும். எம்மால் விரும்பப்பட்டவைகளையும் வருஷிப்பவ னுகட்டும்.—(எ-று.)

3. நடை பரந்தவ தூரத் தருகினி
னிடை பரந்திங் கனிட்டச் செயல்விரிந்
திடையு மர்த்திய ரெங்கள் பகைவரைத்
தடை புரிந்தெமைக் காத்திட வென்றுமே.

(இ-ள்.) வியாபிக்கு நடையோடு கூடியவனே! நீ, தூரத்தினின்றும் அருகினின்றும் வந்து பாப காரியங்களைப் புரியும் எங்களது விரோதிகளாகிய மர்த்தியர் (மனிதர்) எங்களையணுகவொட்டாதபடி தடுத்து எங்களை ஸர்வகாலமும் பாலிப்பாயாக. —(எ-று.) விச்வாயு:, யாருக்கு எல்லாவிடத்துங் கமனமுண்டோ அவன், இதனையே நடைபரந்தவனென்றூர்.

4. தேவர்க் கங்கி சிறந்த வவியிதை
யாவ லோடு புதிதின் வகுத்தவிப்
பாவு கீர்த்தி பகரு மறையினை,
மேவுமா றவர்க் கன்பின் விளம்புக.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (எங்களால் முன்பநுஷ்டிக்கப்பட்டதாயினும்) தேவர்க்கென்று சிறந்தோங்கிய அவிக்கொடையையும், நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட துதிரூபமான மந்திரத்தையும் பற்றித் தேவர்களுடைய முன்னிலையில் நன்றாயெடுத்துச்சொல்லுவாயாக.—(எ-று.)

5. உத்தமத்து வானோங்கிய வுண்டியின்
மத்திமத் தல மார்ந்த வளத்தினி
னித்தரையி னியன்ற செல்வத்தினி
னெத்தெமக் கெவ்விடத்தும் பங் கீகவே.

(இ-ள்.) விண்ணில் வளரும் உத்கிருஷ்டமான அன்னப் பொருளில் எங்களுக்குப் பங்காளியாக விருப்பாயாக. மத்திமத் தலமாகிய வந்தரத்தில் வளரும் உணவுப் பொருள்களிலும் எமக்குப் பங்களிப்பாயாக. அந்திமத்தலமான பூமியிலுண்டாகுஞ் செல்வத்திலும் எங்களுக்குப் பங்களிப்பாயாக.—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

6. சித்திரக் கிரணங் திகழ் காந்தியோய்!
தத்து சிந்து தயங்கிய வூர்மியை
யொத்த நின்கொடை பங்கிட் டுவக்கையின்
நத்தி யெக்கிய னுடிக் கசிவையே.

(இ-ள்.) சித்திரபானுவாகிய அக்கினியே! சிந்து (ஆறு) வானது அலையாக (வாய்க்கால்களாகப்) பிரிந்து தன்கணிறைந்த நீரைப் பங்கிடுவதுபோல உனது கொடைகளைப் பங்கிடுகையில், யாகஞ் செய்வோனுக்கு அவனது கர்மபலன்களை யளிக்கிறாய்.—(எ-று.) ஊர்மி, அலை, யீண்டு கிளைக் கால்வாய்களைக் குறித்து நின்றது. கசிதல்-இளகிச் செல்லுதல் ஈண்டு கர்மபலன்களை யளித்தல்.

7. போரில் யாரை யுவந்து புரக்கிறாய்,
தாரின் யாரினைச் சண்டைக்குத் தூண்டுவாய்,
எரி னக்கினி யம்மக னென்றைக்குந்
தீருறாத அனஞ் சிறந் தோங்குவான்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! யுத்தத்தில் என்னால் காப்பாற்றப் படுபவனும், சண்டைக்குத் தூண்டிவிடப்படுபவனுமாகிய மர்த்தியன் எப்பொழுதும் வற்றாத வுணவுப் பொருள்களோடு விளங்குவான்.—(எ-று.) இஷ: அன்ன மென்பார் சாயணர். வலியென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அதனால், தீருறாதவலி சிறந் தோங்குவான் என்பதும் பாடம்.

8. மாற்றலரை யடக்கும் வலியுளோய்
போற்று மன்பனைப் போரினில் வெல்பவன்
சாற்றுதற் கிங் கிலை; நனிகீர்த்திவா
யூற்ற மொய்ம் பிவ னன்னவற் கோங்குமே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை யடக்கும் வலியுள்ள வக்கினியே! உன்னுடைய பக்தனது வல்லமையைக் கடக்கும் சக்தி எவனுக்குமில்லை. மேலும் அவ் யஜமானனுக்குப் புகழ் நிறைந்த வலிமை விசேஷங்களு முண்டு.—(எ-று.)

9. எல்லவர்த மிடத்து மியைபவன்
செல்லும் போரிற் றிடம்பெற வெங்களை
வெல்லும் போர்ப்பரி மீது கடப்பித்தே
யொல்லும் விப்பிர ரோடு பலன்றால்.

(இ-ள்.) எல்லா மனிதர்களோடுங் கூடியவனான (அக்கினி) யுத்தத்திற் குதிரைகளி னுதவியைக்கொண்டு (போர்க்களத்தைக்) கடந்து செல்லுமாறு செய்க. (இருத்துவிக்குக்களான) விப்பிரர்களோடு களிக்கும் அக்கினி எங்களுக்கு யாகபலனை யளிக்கட்டும்.—(எ-று.)

10. போற்றுணர்ந்தவ வீடுதொறும் புகுந்
தாற்றும் யாக மநுக்கிரகத்துறப்
போற்றுவாய் ; யஜமான னுருத்திரற்
காற்றுங், கண்ணுறத் தக்கநற் றோமமே.

(இ-ள்.) போற்றின லுணரப்படுபவனே! (அக்கினியே!) வீடுகள்தோறும் நடக்கும் யாகங்களை யனுக்கிரகிக்குமாறு வீடு வீடாய்ப் புகுவாயாக. யஜமானனும் உருத்திரனாகிய வுனக்காக அழகிய ஸ்தோமங்களைப் பாடா நின்றான்.—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

11. தன்மை யோங்கு மகான் பரிச்சின்னமே
தன்னமும் பெருத் தூமக் கொடியினன்
மன்னு சோதி வளர்ந்து பெருத்தவன்
அன்ன மெங்களுக் கேய மகிழ்கவே.

(இ-ள்.) குணஞ்சிறந்த மகானும், அபரிச்சின்னனும், புகைக்கொடியை யுடையவனும் (புகையினலறியப்படுபவனும்,) மிகுந்த காந்தி யுடையவனுமாகிய அவன் (அக்கினி) எங்களுக்கு அன்னம் (அல்லது பலம்) பொருந்துமாறு ஸந்தோஷப் படட்டும்.—(எ-று.)

12. தெய்வ மக்களைப் பாலிக்கு மக்கினி,
தெய்வ ஞாபக மூட்டும் பதாகை, தன்
செய்ய காந்தி பெருத்தவன், செல்வனின்,
துய்ய வெந்துதி தன்செவி தோய்க்கவே.

(இ-ள்.) தேவ சம்பந்தமுள்ளவனும், பிரஜைகளைப் பாலிப்பவனும், தேவஞாபகத்தை மூட்டுங் கொடியும், பிரகாசமிகுந்தவனுமான அக்கினி, செல்வவான் (வந்தியரின் துதியைக் கேட்பது) போல எங்களது உக்தங்களை கேட்கட்டும்.—(எ-று.)

(வேறு.)

13. பெருவலித்தேவர்போற்றி ; பிறங்குசிற்றிறைவர்போற்றி,
தருண நல்லிளைஞர் போற்றி ; தக்கமூத்தவர்கள் போற்றி ;
யுரியபோற்றிழைப்பாஞ்சத்தியுள்ளவவ்வரையும்; தேவர்
அரிய வெம்மது போற்றை யன்றி யங்கீரிக்கல்,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 28.

(இ-ள்.) [அக்கினியினுற் பிரேரேபிக்கப்பட்ட சுநச்சேபன் விச்வதேவர்களைத் துதிக்கிறன்.] மகத்தாகிய (குணமும்) வலியுமுள்ள தேவர்களுக்கு நமகஸ்காரம்; (குணக்குறைவுள்ள) சிறு தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; வயதிற் சிறியவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; வயதின் மூத்தவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; சக்தியுள்ளவரையில் தேவர்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்து வணங்குவோமாக; தேவர்கள் எங்களது இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் காட்டிலுஞ் சிரேஷ்டமான வேறு ஸ்துதிகளை யெப்பொழுதும் அங்கீகரிக்காமலிருக்கட்டும்.—(எ-று.) தேவ ரீண்டு விச்வதேவர்களாம்.

வருக்கம் 24.

28. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 5.
9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம்: 1-6 அநுஷ்டுப், 7-9 காயத்திரி. தேவதை: 1-4 இந்திரன்; 5, 6 உரலபிமானி தேவதை, 7, 8 உரலுக்கும் உலக்கைக்குமுரிய தேவதை: 9, பிரஜாபதியாகிய அரிச்சந்திரன்; அதிஷவணசர்மதேவதை யென்றுஞ் சொல்லலாம். 1-4 ரிக்குக்களுக்குத் தேவதை இந்திரஉலூகலர்கள் என்பது யாஸ்கர், காத்தாக்கியர் இவர்களின் மதமென்றும், இந்திரன் என்பது பாகுரி மதமென்றும் பிருஹத்தேவதை கூறும்.

(வேறு.)

1. தோய்ந்த பேரடி விசாலமாத் தோய்ந்த கல்லதனை,
யாய்ந்த சோமத்தை நசுக்க வென் றுயர்த்திய விடத்தி
னேய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கீழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருக.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எந்த யக்ஞத்தில், எல்லாக் கருமங்களிலும் அபிஷவணஞ் செய்யும் பொருட்டுக் கல்லானது விசாலமான அடியோடு உன்னதமாகத் தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்தக் கர்மத்தில் உரலினின் றந் தாமே வழிந்து கீழொழுகுஞ் சோமத்துளிகளைக் குடிப்பாயாக.—(எ-று.) அபிஷவணம் செய்தல், நசுக்கிப்பிழிந்து ஆவுதிசெய்தல்.

2. தோய்ந்த தட்டுகளிரண்டு சாறேந்துதற் கென்று
வாய்ந்த நற்சகனத்தினின் வைத்த வவ்விடத்தி
னேய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில் பெறு முரலின்
வாய்ந்து கீழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருக.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எந்த யக்ஞத்தில் தட்டுகள் சாற்றை யேந்துவதற்காகச் சகனம் (இடுப்புமூட்டு) போல வைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்தக் கர்மத்தில் உரலினின்றுந்தானே வழிந்து கீழொழுகுஞ் சோமத்துளிகளைக் குடிப்பாயாக.-(எ-று.)

3. ஏய்ந்து சாலைபி னுட்புகல்வெளிவர லிவற்றை
யாய்ந் தடிக்கடி நாரியும் பழகு மவ்விடத்தி
னேய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கீழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருக.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்கே யாகபத்தினி உலக்கை கீழும் மேலுமாகச் செல்லும் முறைமையைக் கவனித்துச் சிக்ஷை கற்றுக்கொள்கிறுளோ அங்கே உரலினின்றும் விழுந்து கீழொழுகுஞ் சோமத்துளிகளைக் குடிப்பாயாக.—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் மதப்படி இது 'ஏய்ந்துலக்கை மேலெழுந்து கீழ் விழுவதை யெண்ணி' யென்றிருத்தல் வேண்டும். அடுத்த பாட்டிற் கயிற்றைக் கட்டியிழுக்கும் முறை வெளிப்படுவதால் அதனையிழுப்பவள் யாகபத்தினியா யிருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்க விடமுண்டு. சாலை, யாகசாலை.

4. பாய்ந்து செல்லுறும் பரியினைச் சவினத்தாற் பிணிப்ப
தேய்ந்து மத்தினைக் கயிற்றினுற் பிணிக்கு மவ்விடத்தி
னேய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கீழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருக.

(இ-ள்.) குதிரைக்குக் கடிவாளம் பூட்டுவதுபோல மத்துக்குக் கயிற்றைச் சுற்று மவ்விடத்தி னுரலினின்றும் வழிந்து கீழொழுகுஞ் சோமத்துளிகளைக் குடிப்பாயாக. — (எ-று.) முதல் ஏய்ந்து, உவமைப் பொருளில் வந்தது.

வருக்கம் 25.

5. கலுவமே யுனை யிற்றொறும் பணிக்கென வமைத்து
நிலவ விட்டன ரென்பது நிசமெனி னீயிங்
குலவு துல்லியவுன்னொலிவுவப்பினிற் றருவாய் [றே.
சுலவுவெற்றியோர்முரசொலித்தொனியினைப்போன்

(இ-ள்.) உரலே உன்னை (யாக) வீடுகடோறும் வேலைக்காக அமைத்து வைத்திருப்பது நிசமானல், வெற்றிகொள்ளு

வோரது துந்துபி வாத்தியம் சப்திக்கும் ஓசையைப் போன்ற அவ்வளவு உரத்த குரலோடும் சப்திப்பாயாக.—(எ-று.) கலுவம் ஈண்டு உரல்: உரலபிமானி தேவதையைக் குறிக்கும்.

6. வனத்தி னற்பதிக் கலுவமே வாயுவு முனது
முனத்தின் மந்தமாய் வீசுறும் போதினி னீயும்
வனப்பி னிந்திரன் வளமுறப் பருகுவான் சோமங்
கனத்த பாரத்தி னசுக்கியே பிழிந் தளித்திடவே.

(இ-ள்.) வனப்பதியாகிய (விருட்சத்தினுலான) உரலே! உன்முன்பு வாயு மந்தமாய் வீசும்போது, நீயும் இந்திரன் குடிக்கும் வண்ணம் ஸோமத்தைப் பிழிந்துதருவாயாக.-(எ-று.)

(வேறு.)

7. துன்னு நல்லனந் தோ யுத்தமரென
மன்னு மெக்கிய சாதனங்கா, ளிரை
யுன்னி மெல்லும் பரியிரண் டொத்துநீ
ருன்னதத் துணவோங்க வுலாவுவீர்.

(இ-ள்.) அன்னப் பொருள்களை யெல்லாங் கூட்டி வைக்கும் உத்தமர்களென்னும்படியான யக்ஞ சாதனங்களே! (உரலுலக்கைகளே!) ஆகாரத்தைச் சப்தத்தோடு மெல்லும் (இந்திரனுடைய) குதிரைகளைப்போல, உணவுப் பொருள்கள் மிகவுஞ் சிறந்தோங்கும்படி உலாவுவீர்களாக.—(எ-று.)

8. வனப் பதிகாள்! மருவு மிக் கன்மத்தே
வனப்பொழுகுங் கருவிக டம்மொடு
வனப் படைந் தெமக்காரு மதுச்சுவை
யினிப்பி னீருவி ரிந்திர னுர்கவே.

(இ-ள்.) வனஸ்பதிகளே (மரத்தாலான உரலுலக்கைகளே!) இக் கருமத்தினிடத்தில் அழகு வாய்ந்த (சோமம் பிழியுங்) கருவிகளோடு அழகெய்தியவர்களாய், இந்திரபானுர்த்தம், மாதுரியமான ஸோமரஸத்தை எங்களுக்காகப் பிழிந்து கொடுப்பீர்களாக.—(எ-று.)

9. அபிடவஞ் செய் தணைந்த மிகுதியைத்
தபுவுறுது வள்ளத்தினிற் றூங்குக;
உபரி சோமத்தைத் தூய்மை யுறுத்துக;
விபுல மண்டி யாத்தோலின் விரிக்கவே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிக்கு யஜமானனாகிய அரிச்சந்திரனே!) அபிஷவம் செய்து மிச்சமான ஸோமத்தை (மூக்கு) வள்ளத்திலேந்துக; மிகுந்த ஸோமத்தைப் பரிசுத்தமாகும் வண்ணம் வடிதட்டிலூற்றுக; சக்கையைப் பசுத்தோலின்மேல் விரிக்க.- (எ-று.) அபிஷவஞ் செய்தல் அக்கினியில் ஆவுதியாகப் பெய்தல். இச்செய்யுட்கு அதிதேவதை ஸோமனும் என்று பிருஹத்தேவதையும் தேவதாநுக்கிரமணியும் கூறும்.

வருக்கம் 26.

29. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 6.
7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம்: பங்க்தி (தமிழில் அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம் ஓரடிமேல் வைப்பு.) தேவதை: இந்திரன். [பங்க்தி - கலிநிலைத்துறை ஓரடி மேல் வைப்பாக இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அது அநுஷ்டுப் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது. 4-வது அஷ்டகத்திலிருந்து இதுவே நடப்பு. எனினும் முதல் மூன்று அஷ்டகங்களிலும் அறுசீர்விருத்த மாகவே அனேக செய்யுட்கள் யாத்தாய் விட்டதால் அவற்றை அப்படியே நிறுவலாயிற்று.]

(வேறு.)

1. சோமமார்பவனுயென் றுஞ் சுவைபெற வுண்மை பேசு
மேம விந்திர, யாஞ், சாற்றுமெண்பெறு திழிந்தேமேனும்,
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவும்
ஓமென, வெகுதனத்தோய், உவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டு சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) (விச்வ தேவர்களால் தூண்டப்பட்ட சுநச்சேபன் இந்திரனைத் துதிக்கிறுன்.) ஸோமபானியும், உண்மை பேசுபவனுமாகிய இந்திரனே! யாங்கள் அப்பிரசஸ்தர்களாகப் போனுலும், பசுக்களுங் குதிரைகளும் ஆயிரக்கணக்காகவளித்து எங்களைக் கீர்த்தியுள்ளவர்களாகச் செய்வாயாக.—(எ-று.)

2. காமுறு முணவுக் கெல்லாங் காரண, அருளார் வன்மை
தாமுறு தாடை யேய்ந்த விந்திர, சத்தி வாய்ந்தோய்!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த்தெம்மை யீண்டு சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) சக்திமந்தனே! அழகியகதுப்போடு கூடியவனே! (பலந்தரும்) அன்னப் பொருள்களுக்கதிபதியே! இந்திரனே உனது அருளானது எப்போதுமுள்ளது. யாங்கள் கீர்த்தியற்றவர்களாய்ப் போயினும் எங்களைக் காத்துப் பசுச் செல்வத்தையுங் குதிரைச் செல்வத்தையு மாயிரக்கணக்காகத் தந்து எங்கள் கெடுதலை நீக்கி எங்களைக் கீர்த்தியுள்ளவர்களாகச் செய்வாயாக.—(எ-று.)

3. பேமுறு கால தூத ரொருவரை யொருவர் பேர்த்துத்
தாமுறக்காண்போர்த் தீர்க்கநித்திரை சார்த்த வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மையீண்டு சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! ஒருவரையொருவர் நோக்கும் இரட்டையர்களாகச் சேர்ந்த யம தூதர்கள் தீர்க்க நித்திரையில் விழுந்து எங்களைக் கொல்லாதிருக்கும்படி செய்க. ஏனையவை முன்போலவே.—(எ-று.) வேந்தன் இந்திரனென்னும் பொருளிலேயே வரும். மிதுத்ருசா என்பதற்கு மிதுன ரூபமாய் இணைந்து நின்று இவ்விருவராய்ப் பார்ப்பவரென்பது பொருள் என்பார் சாயணர்.

4. காமுறும் வண்மை யில்லாக் கருதலர் துஞ்ச; நன்மை
தாமுற வாற்று முற்றோர் விழித்திட; சூர, வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டு சிறப்புறச்செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! எங்களாற் காணப்படும் அதான சீலர்களாகிய பகைவர்கள் நித்திரையையடையட்டும்; தானசீலர்களாகிய பந்துக்கள் விழித்துக்கொள்ளட்டும். (விழித்துக்கொண்டு எங்களையறியட்டும்.) மற்றவை முன்போலவே.—(எ-று.)

5. காமுறு மிந்திரா வெங் காதினி னிந்தை கூறித்
தோமுறு கூச்சற்போடிக் கழுதையைத்தொலைத்துக்கொல்க;
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டு சிறப்புறச்செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! யாங்கள் கேட்கும் வண்ணம் நிந்தையான மொழிகளைக் கூறிக் கூச்சலிடுகின்ற கழுதைபோன்ற வனுகிய சத்துருவைக் கொல்லுவாயாக; ஏனையவை முன்போலவே.—(எ-று.) கழுதை காதினுற் கேட்கமுடியாத கூச்சலைப் போடுகிறது; அதுபோலச் சத்துருவுங் கேட்கத்தகாத வார்த்தைகளைக் கூறுகிருன்; அதனுற் கழுதை யென்ருர்.

6. தீமையேய்சண்டக்காலுந்தெரிவரும்வனத்துத்தூரத்து
ஏமறச் சுழன்று வீசி யெதிர்ப்படா தேக வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த்தெம்மை யீண்டு சிறப்புறச்செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களுக்குப் பிரதிகூலத்தைச் செய்யும் சுழல்காற்றும் எங்களை விட்டுத் தூரத்திலிருக்குங் காட்டிற் போய் வீசட்டும். மற்றவை முன்போல.—(எ-று.)

7. தீமையே நாடிப் பேசுந் தீயனைக் கொல்க; தீங்கை
ஆமென மறைவி லாற்று மவனையு மழிக்க; வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த்தெம்மை யீண்டு சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களைப்பற்றி அவதூறு பேசு மவனைக் கொல்லுவாயாக; எங்களுக்குக் கெடுதலை மறைவிற் செய்யும் பகைவனையும் வதைப்பாயாக. ஏனைய முன்போல.-(எ-று.)

வருக்கம் 27.

30. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 7.

22 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி, 11 பாதநிச்ருத் (ஓர் வகைக்கலிவிருத்தம்) 16 த்ருஷ்டுப். தேவதை: 1-16 இந்திரன், 17-19 அசுவினியர், 20-22 உஷா.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 30.

(வேறு.)

1. வள்ள னூறு மகத்தொடு கூடிய
வெள்ளரு மும திந்திரன் றன்னையாங்
கொள்ளு நல்லன்ன வாசையிற் கூபத்தை
யெள்ளச் சோமத் துளியி னிரப்புவாம்.

(இ-ள்.) அன்னத்தை விரும்புகின்ற யாங்கள் (சுநச்சேப ஞதியர்) நூறு கர்மத்தோடு கூடித் தானத்தால் அதிசயமாக வளர்கின்ற இந்திரனை எப்போதுங் கூபத்தை நிறைப்பதுபோலச் சோமத் துளிகளால் நிரப்புவோம்.—(எ-று.) வாஜம், அன்னமெனுது வலிமை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர். இந்திரனது வயிற்றை என இலக்கணையாற் கொள்க.

2. பள்ளத் தாழும் புனலெனச் சோமங்க
ளெள்ளருங் குணத் தேன்ற சதத்தொடு
கொள்ளும் புஷ்டி கொடுப்பவை யாயிரம்
உள்ளிட் டன்னவன் மாட்டு விரைகவே.

(இ-ள்.) பள்ளத்தை நோக்கிச் செல்லும் தண்ணீர்போல, நூற்றுக் கணக்காகவாவது, தகுந்த ரக்ஷக குணத்தோடு கூடி யாயிரக் கணக்காகவாவது, சோமங்கள் அவனிடத்துப் போகட்டும். (அவன் எங்களை யநுக்கிரகிக்கட்டும்.—(எ-று.)

3. பலம் பொருந்தவன், முன்சொலும் பண்பினி
னலம் பொருந்தி யுற்சாகம் பழகுதேன்
சலங் கடலிற் பரவிச் சலிப்பதொத்
திலங்குறத் தன்வயி றிட மீந்தனன்.

(இ-ள்.) மதத்தைத்தரும் வண்ணம் முன் சொன்ன (நூறு, ஆயிரமென்னும்) கணக்குப்படி கூடும் சோமத்துக்குப் பலம் பொருந்தியவனுகிய விந்திரன், சமுத்திரத்திற் சலம் பரவுவதுபோலப் பரவும்படி, தன் வயிற்றை யிடமாகத் தந்தான்.—(எ-று.) தேன் ஈண்டு சோமம்.

4. இந்தச் சோமக்க ளுன்றனக் கேன்றதாம்;
அந்தமாய்க் கருவேற்கும் பு றுன்னியே
வந்து கூடுங் கபோதத்தை மானநீ
யந்தி லெஞ்சொ லடைந்தரு ளெய்துவாய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) இந்த ஸோம முனக்காகச் சம்பாதிக்கப்பட்டது. கருத்தரிக்கும் பேட்டை நாடிக் கபோதஞ் செல்வது போல நீ அதனிடத்து நன்கு அணேகிருய். எங்களது வார்த்தையையுங் கேட்கிருய்.—(எ-று.)

5. எண்ணில் செல்வ மியைவுறும் வீரனே!
பண்ணிற் ரேன்றும் புகழைப் பரித்தவ!
நண்ணி யுன்னைப் புகழ்பவன் மாட்டு, மெய்,
அண்மி, யின்ப மளிக்க நின் செல்வமே.

(இ-ள்.) தங்களுக்கு நாயகனும், பண்களாலுயர்த்தப்படுபவனுமான வீரனே! உன்னை நாடி ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனிடத்து உனது விபூதி (செல்வம் அல்லது இலக்குமி) நெருங்கி யுண்மை யின்பங்களை யளிக்கட்டும்.—(எ-று.) விபூதி, இலக்குமி, செல்வமு மதிகாரமும்.

வருக்கம் 28.

6. சதமுறவே தற்கால மெங்கட் கிவட்
டுதைசெருவி லுயர்ந்து துலங்கியே
யுதவ; நூறு மகத்தினி னேங்கியோய்!
இதமுறப் பிற கன்மத்துங் கூவுவேம்.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! தற்காலம் நடக்கு முக்கிரமான போரில் நீ யுயர்ந்த வுதவியை யளித்து நிற்பாயாக. இதர காரியங்களிலும் உன்னையே நன்ருய் விசாரிப்போம் (உதவிக்கழைப்போம்.)—(எ-று.)

7. வேண்டும் போதெலாம், விக்கின மாற்றுமித்
தூண்டு போர்க்க ணுதவத் துகளற
வீண்டு நல்வலி யிந்திரன் றன்னையே
வேண்டுறுவோஞ் சகாயனே நாடியே.

(இ-ள்.) வேண்டுமென்ற போதெல்லாம், காரியவிகாதத்தைச் செய்கின்ற இவ் யுத்தங்களிற் காப்பாற்றும்படி வலிசெறிந்த விந்திரனைத் துணைக் கழைப்போம்.—(எ-று.) வேண்டுறுவோம் வேண்டுவோம். சகாயனே யென்னுஞ்சொல் இந்திரனேயே குறித்தது.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 30.

8. என்றெங் கூவிளி யேற்கு மக்காலத்தி (எ-இ)
னுன்ற வாயிரம் பாலன மார்ந்திவட்
டோன்று நல்வலி யன்னத் தொகையொடு
மேன்றருகி லவசிய மெய்தவே.

(இ-ள்.) எங்களுடைய அழைப்பினைக் கேட்டகாலத்து அவ்விந்திரன் ஆயிரக்கணக்கான உதவிகளோடும், பலத்தைத் தரும் அன்னத் தொகுதியோடும் அவசியமாக அருகில் வந்து நிற்கட்டும்.—(எ-று.)

9. முந்தைநின் றெங் குடும்ப முழுவது (எ-இ)
மந்தில் காக்கு மவ னர னிந்திர
னந்து பன்மக நாடுவோன் றன்னையான்
பொந்தக் கூவுவென் முன் பிதாப் போற்றியோய்.

(இ-ள்.) யாரை என் பிதா முன்பு போற்றினரோ, அந்த விந்திரனாகிய வுன்னை, புராதன காலத்திலிருந்து (ஸ்வர்க்கம் போல விளங்கும்) எங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பவனை, பல யஜமானர்களிடத்தும் போகும் புருஷனை, யான் முறைப்படி கூவியழைப்பேன்.—(எ-று.) பொந்த, அடைய, பெறுமாறு, திசைச்சொல். நரன், நேதா, புருஷன், இந்திரனைக் குறித்தது.

10. பலரும் போற்றும் புருகூத, பற்பல
நலமும் வாய்ந்த நிவாச நற்காரண
எலுவ போற்றிசைப்போர்க் கருடந்திடத்
தலை வணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்வமே.

(இ-ள்.) எல்லாராலும் போற்றப்படுபவனே! சிநேகிதனே, நிவாஸ காரணனே! தோத்திரஞ் செய்வோர்களுக்கருள் புரியுமாறு உன்னைப் பிரார்த்திப்போம்.—(எ-று.) புருகூத இடைகுறுகிற்று.

வருக்கம் 29.

(ஷை வேறு.)

11. சுதையினை யார்பவ, தோழனு மாவாய்!
வதைகுலிசத்தவ மாண்புறு தோழர்
சுதையினை யார்பவ ரெங்களின் மாடே
துதையுக நீண்ட கதுப்புறு மாவே.

(இ-ள்.) சோமத்தைக் குடிப்பவனே! தோழனே! வச்சிராயுதந் தரித்தவனே! (உனக்குத்) தோழர்கள் போன்றவருஞ், சோமங் குடிப்பவர்களுமாகிய வெங்கண் மாட்டு நீண்ட கதுப்போடு கூடிய பசுக்கூட்டம் (உனது அநுக்கிரகத்தால்) வந்து சேரட்டும்.—(எ-று.) ஈண்டும் மேனாட்டாரெல்லாரும் சிப்ரிணீநாம் என்ற பதப்பொருளின்கண் இடர்ப்படுவார். சிலர் பதத்தையே மற்றவேண்டுமென்பர். சாயணருரைப்படி மொழிபெயர்த்தவர் (Wilson) ஒருவரே. எங்கள் அழகான ஸ்திரீகளுக்குத் தோழனே யெனப் பொருள் கொள்ளுவார் மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

12. சோம மார்பவ, வச்சிரி, தோழனே !
காம வாசையி னுன்னரு ளெவ்வகை
யேம மார விழைகுவ மவ்வகைச்
சேம மாக வணைந்து சிறக்கவே.

(இ-ள்.) சோமத்தைக் குடிக்கும் வச்சிரியாகிய தோழனே ! ஆசைப்பட்டு உன் னநுக்கிரகத்தையெம்மாதிரி விரும்புவோமோ அம்மாதிரியே உனது அநுக்கிரகமும் எங்களை யடையட்டும்.—(எ-ள்.)

13. அன்னங் கூடிய யாங்களு மாக்களைத்
துன்னி யின்பந் துதையுக விந்திரன்
மன்னி யெம்மொடு கூட மகிழ்ந்தளி
யன்னவை வலியார்ந்து பானெய் தரல்.

(இ-ள்.) அன்னப் பொருள்களோடு கூடிய யாம் பசுக்களை யடைந்து சந்தோஷிக்கட்டும். இந்திரன் எங்களோடு மகிழ்ந்திருந்து தரும் பசுக்கள், பால் முதலிய தனத்தோடு கூடி மிகுந்த வலிபொருந்தியவையாயு மிருக்கட்டும்.—(எ-று.)

14. ஆண்மை வாய்ந்தவ வுன்னன தேவதை
கேண்மை வாய்ந்து னருளினுற் கிட்டியே
பாண்டில் சக்கர வாரெனப், பண்களைத்
தூண்டுவோர்க்குப் பொன் றேய்க்க, உருள்கவே.

(இ-ள்.) தைரியம் வாய்ந்த (இந்திரனே!) உன்னொத்த தேவதா விசேஷங்கள் உன்னநுக்கிரகத்தால் எங்களுடைய ஓதுவார்களுக்குப் பொருள் தருமாறு, சக்கரத்தின் ஆரங்களுருளுவதுபோலத் தாமாகவே கொண்டு வரட்டும்.—(எ-று.) வடமொழியில் அக்ஷமென வுள்ளது. அதனால் 3-ம் அடியிற் 'சக்கர வச்சென' வெனக்கொண்டு அச்சில் சக்கரம் போலவெனப் பொருள் கொள்ளலாம். பாண்டிலென்பது வடமொழி மூலத்தில்லை. உருள்கவென்று தேவதைகளுக்குக் கூட்டியது சக்கரத்தை யுவமைப்படுத்தியதாலென்க: வருக வென்பது பொருள்.

15. சதமக வுனைச் சாற்றுவோர்க் கீகவென்
றிதமுற வுன தேற்றம்பெறுந் தனஞ்
சதமுறத் துதிப்போர்க்குப் பெயர்கிறாய்,
ரதமியங்கு மக்காலை யாரோடலின்.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோர் விரும்பும் பொன்னை யவர்களுக்குத் தருவதற்காக உன்னுடைய செல்வத்தைத் தொழில் செய்யும்போது வண்டியின் ஆரக்கால்கள் உருளுவதுபோல இடம் பெயர்கிறாய்.—(எ-று.) 'ரதமியங்கு மக்காலச் சசைதலின்' என்றுங் கொள்ளலாம்.

வருக்கம் 30.

(வேறு.)

16. கலிபெறச்சப்புமோட்டக்கனைகுரற்றுரகம்பல்கா
லொலியின்மூச்செரியுமாக்களொடுபெருந்தனங்கைக்கொண்டான்
வலிபெறுகன்மவேந்தன் ; மகிழ்வுறப்பொன்றேர்வள்ள
னிலைபெற வதனை யெங்கட் களிக்க வெஞ்சுகத்தை நாடி.

(இ-ள்.) (புல்லைத் தின்றபின்பு) ஓஷ்டத்தாற் சப்தமுண்டாகும்படி வாயைச் சப்புவனவும், கனைக்குங் குரலோடு கூடியனவும், அடிக்கடி பெருமூச்செறிவனவு மான குதிரைகளோடு வேந்தன் (இந்திரன்) (பகைவர்களது) பெரிய செல்வத்தைச் சயித்தான். பெருங் காரியங்களோடு கூடிய தாதாவாகிய அவன் பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட தேரை யாங்கள் சுகமடையும்படி தரட்டும்.—(எ-று.) இச்செய்யுளைக் கேட்டு மனங்களித்து இந்திரன் சுநச்சேபனுக்குப் பொன்னாலான தேர் தந்தானென்று பிருஹத்தேவதைக் கூறும்.

(வேறு.)

17. அசுவினிகா டவப்பல மாக்களா
விசையுறத் தரு மன்னத்தொடே யிவண்
நசையொடும் வர; அற்புத நாடிச்செய்
திசைகுவீர் பொன் பசுவெம தில்லுற.

(இ-ள்.) [இந்திரனாற் றாண்டப்பட்ட, சுநச்சேபன் அசுவினிகளைத் துதிக்கிறான்.] அசுவினி தேவர்களே! மிகப் பல குதிரைகளாற் சுமந்து வரப்படும் அன்னத்தோடு மெமது கர்மத்தை நோக்கி வருவீர்களாக. அற்புதமான காரியங்களைச் செய்பவர்களே! பொன்னும் பசுக்களு மெமது கிரகத்தில் நிறைந்திருக்கட்டும்.—(எ-று.) தஸ்ரா=அற்புதமான காரியங்களைச் செய்பவர்.

18. இருவருக்கு மொன்றுமெனப் பூட்டியே
மருவு தேருமே தச்சினிகாள் மரிப்
பொருவி நிற்கும்; அச்சையம், அருஞ்செயல்
புரிகுவீர், அஃ தந்தரத் தோடுமே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! இருவருக்கும் பொதுவாகப் பூட்டப்பட்ட உமது தேர் ஒருவராலும் நாசஞ் செய்ய முடியாததாம்; அரிய செயலைச் செய்பவர்களே! அதனால் அத்தேர் அந்தரிட்சத்திற் செல்லுகிறது.—(எ-று.) சமுத்திரம் அந்தரிட்சமாம். எந்த பூதமானது உதகத்தோடு கூடி நிற்குமோ அது ஸமுத்திரமாம்—யாஸ்கர். அச்சையமாகிய அது என்க.

19. அழிவிலா மலைமீ தும தாழியிற்
கழலுறு வொரு சக்கரங் கண்ணுறப்
பழக விட்டனிர்; மற்றொரு சக்கர
மழகி னந்தர வீதி யுருளுமே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) நாசப்படுத்த முடியாத பர்வதத்தின் உச்சியில் உமது தேரின் ஒரு உருளை சொல்லும்; மற்றொரு உருளை அந்தர மார்க்கத்தில் உருண்டு செல்லும்.—(எ-று.) ஈண்டு பர்வதம் மேகத்தைக் குறிக்கு மென அறிக.

20. துதியுவக்கு முஷை, மரிப்பில்லவ,
அதியுவப்பி னுன்போக மனிதருட்
கதியின் யாவன் களிப்பி னுணர்பவன்?
சதுரன் யாரை நீசாருவை சோதியே?

(இ-ள்.) ஸ்துதிப்ரியையும், மரண ரஹிதையுமான உஷா தேவியே, உன்னுடைய போகஸுகத்தை மரண தர்மமுள்ள மனிதன் எவன் அறிபவன்? விபாவரியே! எப்புருஷனை நீ யடைகிருய்? (உனக்கு உசிதமான போகத்தைத் தருவது எந்தப் புருஷனுக்கும் சாத்தியமில்லை; அதனுல் நீ எவனையு மடைவதில்லை என்றபடி.)—(எ-று.) விபாவரி=மிகுந்த சோதி யுள்ளவள். உஷை, வைகறை யபிமானி தேவதை.

21. பன்னிறங்கள் பரந்து சிவப்புற
மன்னு காந்தி மருவு பாய்மாவெனத்
துன்னு முன்னுருத் தூரத் தருகினு
முன்னி யோருத லெங்கட் கரியதே.

(இ-ள்.) (வியாபன சீலையே!) சித்திர வர்ணத்தோடு சிறந்து சிவந்து விளங்கும் உன் சோதியுருவத்தை சமீபத்திலிருந் தேனும் தூரத்திலிருந்தேனும் (மக்களாகிய) நாங்க ளறியமுடி யாது.—(எ-று.)

22. விண்ணின் புத்திரி வேண்டு மனப்பொருள்
கண்ணி யீண்டு களிப்பின் வருகவே;
யொண்ணு நற்றன மெங்கட் குவப்பொடுந்
திண்ண மெய்திடச் சேர்த்திட வென்றுமே.

(இ-ள்.) திவியின் புத்திரியாகிய உஷையே! எங்களுக்கு வேண்டிய அன்னப்பொருளோடு வருவாயாக. எங்கட்கு வேண் டிய தனத்தையும் சேர்ப்பாயாக.—(எ-று.) திவி, விண்.

வருக்கம் 31.

31. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 1.

18 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஆங்கிரஸன் ஹிரண்யஸ்தூபன்; வடமொழிச் சந்தம்: 8, 16, 18, த்ருஷ்டுப் (தமிழில் அறுசீர்க்கழிநெடிலடி லாசிரிய விருத்தம்.) மற்றவை, ஜகதி (4 காய்ச்சீருள்ள அறு சீர்க்கழி நெடில்.) தேவதை: அக்கினி. ஹிரண்யஸ்தூபத்வ மாகிய பதவியை யடைந்தவன் ஹிரண்யஸ்தூபனென்பார் பிருஹத்தேவதைக்காரர்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

1. அங்கிரஸன் குடிமுதலா யமைந்தபெரு
மிருடிநீ ; யங்கி நீயே
மங்கலிலாக் கடவுளாம் ; கடவுளர்க்குச்
சுபமளிக்க மலிந்த தோழன்,
தங்குமொளி ஞானமளி கவிகளாம்
படையொளிரு மருதர் தாமும்
இங்குநீ தூவிரத மாற்றினதன்
பயனுக வெழுந்தா ரின்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே ! ஆங்கிரஸ வம்சத்து இருடிகளை நீயுற்பத்தி செய்பவனும் ; நீயே ஒரு தேவதை ; மற்றத்தேவர்களுக்குச் சோபனமளிக்கின்ற தோழனுமாவாய்; உனது விரதாநுஷ்டானத்தின் பயனுகப் பிரகாசத்தோடு கூடி ஞானமிகுந்த கவிகளாகிய ஆயுதந் தரித்த மருத்துக்கள் பிறந்தார்கள்.—(எ-று.) மருத்துக்களின் ஆயுதம் மின்னலென்பார் மேனுட்டாசிரியர் (Griffith.)

2. அங்கிராக் குடிமுதலா யுத்தமனுய்க்
கவியாகி யகில லோகந்
தங்கருளின் விபுவாகு மக்கினியே
தேவர்களின் றவஞ்சார் கன்மஞ்
சிங்கலறச் செய்வதுடன் பலவிதமா
வமர்மேதை சேர்ந்த தாய
ரிங்கமரு மிருவருளோய், மனிதரகத்
துறையுமுறை யெவரோர் வாரே.

(இ-ள்.) அக்கினியே ! நீ ஆங்கிரஸர்களுக்கு முதல்வன், உத்தமனுமாம். அகிலலோகாநுக்கிரகார்த்தம் (ஆகவநீயாதி) பலவிதமாக வரும் விபுவும், கவியும் ஞானியும், இரண்டு தாயரோடு கூடினவனுமாகிய நீ தேவர்களது விரதங்களை யலங்கரிக்கிருய். எல்லா மனிதருடைய வீட்டிலும் நீ வீற்றிருக்குந்தன்மையை யாரால் அறிந்து சொல்ல முடியும் ?—(எ-று) இரு தாயர் அரணிக்கட்டைகளிரண்டும். உரை சாயண பாஷ்யத்துக்கு நேரானதாம்.

3. அக்கினிநீ மாதரிச்சு வானனுக்கு
முதலாவாய் ; அணைநற் கன்ம
மொக்கவுனிப் பணிசெய்யும் யஜமானன்
கண்ணெதிரி னுறுக ; உன்றன்,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 31.

தக்கதிறங் கண்டுபுவி வானங்க
ளதிர்ந்தனவால்; சமைந்த யாக
மிக்கதொழிற் பாரமதிற் சலிப்படையாய்,
வசு, பெரியோர் விழைந்தேத் தாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (அக்கினி, வாயு, ஆதித்தியனென்றெண்ணப் படுவதால்) நீ மாதரிச்வானுக்கு (வாயுவுக்கு) முதலாவாய். சற்கன்மங்களைத் தேடித் தேவவூழியஞ் செய்யும் யாககர்த்தாவுக்குப் பிரத்தியட்ச மாவாயாக; உனது சாமர்த்தியத்தைப் பார்த்துத் தியாவாப்பிருதிவிகள் கம்பித்தன; வஸுவே! யாகபாரந் தாங்குவதிற் சலிப்படையமாட்டாய்; மகத்தான தேவர்களை நீ போற்றினவணுகிறாய்.—(எ-று.) மாதா, அந்தரிட்சம்; அங்கே சுவாஸிக்கும் பிராணி மாதரிச்வா அதாவது வாயு என்றபடி. மேனாட்டாசிரியர் விதஸ்தே என்பதற்கு பரிச்சரதே யெனப் பொருள்கொள்ளாது விவஸ்வான் எனப் பெயராகக்கொண்டு யமனுடைய தந்தை யென்பார். வசு, நன்மை, நிவாஸகாரணன் என்று ஈண்டு பொருள்படும்.

4. அக்கினிநீ மானவருக் கருளுவா
னகல்விண்ணை யார்க்க விட்டாய்;
உக்கிரநற் றவம்புரியும் புரூரவனுக்
கருடொழிலே புடையாய்; உன்றன்
தக்கசுர வர்க்கடைந்து வெளிக்கொணர்ந்த
வுடனுனையுந் தகவாய்க் கீழைக்
திக்கினுள்ள வாகவநீயங் கொளுத்திப்
பச்சிமத்துச் சேர்ப்பா ரன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ மனிதருக் கருள்செய்வதற்காக விண்ணுலகத்தைச் சப்திக்கச் செய்தாய். கர்மச் சிறப்போடு கூடிய புரூரவஸுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யுங் கர்மத்தோடு கூடியுள்ளாய். உனது பிதாக்களாகிய அரணிகளைக் கடைந்தவுடன் நீ வெளிப்படுகிறாய். உன்னைக்கொண்டு கிழக்குத்திக்கிலமைக்கப்பட்டுள்ள ஆகவநீயாக்கினியை மூட்டிப் பிற்பாடு மேற்குப் பக்கத்திலமைத்துள்ள காருகபத்தியாக்கினியிலுன்னைச் சேர்க்கிறார்கள்.—(எ-று.) விண்ணிடித்தல் மின்னலைத்தரும். மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழையென்பது உலகவசனம். புரூரவன், புதனது புத்திரன். அவனுடைய தபோவநுஷ்டானங்களுக்கு மெச்சி ஊர்வசியாகிய மின்னலை மழைக்கு முன்னறிகுறியாக அக்கினி யளித்தான். இப் புரூரவனே

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

ஆகவநீயம், காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி என்னும் முத்தீக்க ளேயும், முதன் முதல் ஏற்படுத்தி வளர்த்தவன். இதனை யாதார மாகக்கொண்டு பின்னர் புராணக்காரர் ஊர்வசி தேவலோக தாசி யென்றும் புரூரவாவை மயக்கினளென்றும் மனம் போன படி கதை யெழுதிவிட்டனர். இதனைத் தற்காலம் புதுச்சேரி யிற் பிரசுரமாகும் (Bar, pulpit & Platform) பிரசங்கக் களஞ் சியத்தில் லாலா ஹான்ஸ்ராஜ் செய்த உபந்யாஸங்களில் ஒன் றிற் பார்க்க.

5. அக்கினிநீ விரும்பியவை தருங்காளே;
ஈட்டுபொரு ளார்ந்து பல்கத்
தக்ககா ரணமாவாய்; வஷட்டெ னுஞ்சொற்
பொருளுணர்ந்து சார்ந்து நெய்தோய்
மிக்கசுருக் கெடுப்பவன்றன் றுதிசெவிக்கொண்
டருளுவாய், மிகுந்த அன்னம்
ஒக்கவுளாய், அநுகூலப் பிரசைகளைக்
கூட்டியொளி யுயர்த்து வாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ இச்சைகளை யளிப்பவன். (யஜமானனது) தனம் முதலியவற்றைக் காத்து விருத்திசெய் பவன். வஷட்காரத்தோடு கூடிய முறையை யுணர்ந்து சுருக் கெடுத்து நெய்யை ஆவுதி செய்யும் யஜமானனது துதிகளைக் கேட்டு அருளுவாய். முக்கிய அன்னமுள்ளவனாகிய நீ யஜமா னனது வீட்டில் அநுகூலமான பிரஜைகளைக் கூட்டி யவர்களைப் பிரகாசிப்பிப்பாய்.-(எ-று.) வஷட் ஓர் பிரயோகச்சொல்; தேவர் களிடத்து இவ்வவியை (அக்கினி) சுமந்து செல்லட்டும் என்பது பொருள். விசுவதேவர்களுக்குப் பிரியமான ஓர் அழைப்புச் சொல் வஷட்காரமென்பார் பிருஹத் தேவதைக்காரர். பிருஹத் தேவதை 8-வது அத்தியாயம் 111-வது சுலோகம் பார்க்க.

வருக்கம் 3-.

6. தூரநோக் குறையங்கி, ஆசாரம்
விடுபட்டான் றேய்ந்தா னேனு
மாருமுன தருந்தொழிலி னெறியுணர்த்திப்
பரிபாலித் தருள்வாய்; சாலச்
சாருமெனப் பொருள்வேண்டிச் சூரர்பலர்
தொகுபோரிற் சார்ந்த பல்லோர்
கோரவலிப் பகைவர்தமை வலியையாச்
சிலர்கொண்டு கொல்விப் பாயே.

(இ-ள்.) மேலான ஞானத்தோடு கூடிய வக்கினியே! நல்லொழுக்கமில்லாத மனிதனையும் பழகுவதற்கு யோக்கியனுய் உன்கர்மத்தினிடத்துச் செய்து விடுகிருய். (அதாவது கர்மாநுஷ்டான முள்ளவனுய்ச் செய்து விடுகிருய்.) பொருள் சேருமென்ற ஆசையோடு வீரர் பலர் புரியும் யுத்தத்தில் அற்பப் பலவான்கள் சிலரைக்கொண்டு தொகை யதிகமாயுள்ள பலாட்டியரான வீரரையும் முறியடிக்கிருய். (இது உன் மகிமை.)—(எ-று.)

7. அக்கினிசீ ரனம்வேண்டிப் போற்றுமவற்
கமரர்பத மடைவித் தென்றுந்
துக்கமெலாந் தினந்தோறு நீக்குகிருய்;
இருவகையாத் தோய்ந்த சன்ம
மொக்க வடைந் திடுபாக்குத் தீவிரவா
சையினேடு முற்ற யாகத்
தக்கபுகழ்ச் சூரிதனக் கெப்பொழுதுஞ்
சுகத்தொடனஞ் சார்த்து வாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உணவுப்பொருளை விரும்பி ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் புருடனுக்கு அமரத்துவ பதத்தை (மாணமில்லாத் தன்மையை, அழியாத கீர்த்தியை) யளித்து அவனுடைய துக்கத்தை நாள்தோறும் நீக்குகிருய். (துவிபத சதுஷ்பத ஜன்மங்களாகிய) மக்களையுங் கன்று காலிகளையும் பெற விரும்பும் யாக ஸூரிக்கு எப்பொழுதுஞ் சுகத்தை யளிப்பதுடன் உண்டியையுங் கூட்டுகிருய்.—(எ-று.) ஸூரி, யாக கர்த்தா, யாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய செலவுகளைக் கொடுத்து யாகத்தை நடைபெறச் செய்வோன். மேனுட்டாசிரியர் இருவகை ஜன்மங்கள் தேவரும் மனிதருமா மென்பார்.

(ஷை வேறு.)

8. தோத்திரம் பெறுவா யங்கி,
தொகுபொரு ளெமக்கு வேண்டி
யீத்தருள் செய்வான், கன்ம
மியற்றுவோர் களிக்க சீரின்;
வேற்றுறு நவீன கன்மம்
விளக்கயா முனக்கென் றீண்டு;
சாற்றுறுந் தேவ ரோடு
திவிபுவி யெமைப் புரக்க.

(இ-ள்.) போற்றப்பெறு மக்கினியே! எங்களுக்குப் பொருளளிப்பதற்காக யாககர்த்தாவுக்குப் புகழோடுந் தனத்தைத் தருவாயாக; புதிதாகக் கிடைத்த (நீ யளித்த புத்திரர்களோடு) யாகம் தானம் முதலாகிய கர்மங்களை வளர்ப்போமாக; தியாவாபிருதுவிகள் பிற தேவதைகளோடு எங்களை நன்ருய்க் காப்பாற்றட்டும்.—(எ-று.)

(ஷை வேறு.)

9. குற்றமறு மக்கினியே! தேவர்நடுச்
சாக்கிரத்தே கூடுந் தேவே!
பெற்றவர்த மருகிருந்தெந் தனுப்படைத்தே
யனுக்கிரகம் பெறுவிப் பாயால்;
மற்றுமிவண் டொழில்புரியும் யஜமானன்
றனக்கருளு மதியோ டேலாய்
முற்றுருவ மங்களனே, கிரியையனுக்
கெவ்வசுவு முதல்சேர்ப் பாயே.

(இ-ள்.) தோஷரஹிதனுய், தேவர்களுக்கு மத்தியில் ஜாகரூகனு யமருந் தேவனே! உன்னைப் பெற்றவர்களாகிய (தியாவாப் பிருதிவிகளுக்கு) அருகே யிருந்து எங்களுடைய (புத்திரரூபமான) சரீரத்தைச் சிருஷ்டித்து யாங்கள் அநுக்கிரகம் பெறுமாறு செய்விப்பாய்; இங்கே கர்மம் புரியும் யஜமானனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யும் புத்தியோடிருப்பாயாக; மங்களரூபியே (கல்யாணனே)! எல்லாத் தனங்களையும் அவனுக்காகச் சேர்த்து வைக்கிருய்.—(எ-று.)

10. வினை யூட்டு மக்கினி நீ யெங்களுக்குப்
பிதாவாக மேவு வாய் நீ;
பினையுமுன தருஞ்சுற்ற மியாங்கள்; எமக்
காயுளையும் பெருக்குவாய் நீ;
வினைதவரு வீரருளாய்! விரதமெலாங்
காப்பவனே! மேவி யாரும்
இனைதலரும் வலியுடையாய்! சதநிதி ஆ
யிரமுமுன்சா ரியையு மன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுக்குக் கருமபலனை யளிப்பதற்குச் சிறந்த அநுக்கிரக மதியுள்ளவன் நீ; எங்களுக்குத் தந்தை நீ; எங்களுக்கு ஆயுளைக் கொடுப்பவன் நீ; யாங்கள்

உனது பந்துக்கள்; ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாத வலியை யுடையவனே! நல்ல வீரர்களோடு கூடியவனே! விரதங்களைக் காப்பவனே! நூற்றுக்கணக்கான திரவியமும் ஆயிரக்கணக் கான பொருளுங்கூட உன்னிடத்து நன்கமைந்துள்ளன.—(எ-று.)

வருக்கம் 33.

11. மக்களாய் வாழ்வாரி னகுடனெனு
மாசனது மனையிற் றேவ
ரொக்கமுதன் முதலுனையு மக்கினி, சே
னுதிபதியா வுறைய விட்டார்;
மிக்கபுக ழென்குலமூ தாதையினுக்
கோர் மகவாய் மேவி நின்ற
வக்கணமே யிளையினையுந் தருமோப
தேசத்துக் கமர்த்தி னூரே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! முன்பு தேவர்கள், மனித ரூபமா யிருந்த நகுஷனென்னும் அரசனுடைய கிருகத்தில் சேனுபதி யாய் மனித ரூபத்தோ டுறையும் வண்ணம் உன்னை யமைத் தார்கள். எப்பொழுது உன்குலத்து முன்னோனுகிய அங்கிர ஸனுக்குப் புத்திரனுகப் பிறந்தாயோ அப்பொழுதே தருமோப தேசஞ் செய்பவளாகிய இளை யென்னும் புத்திரியையு மமைத் தார்கள்.—(எ-று.) 'நகுஷன் மனுகுலத்துத் தோன்றல். இம் மறையைக் கண்டவன் ஹிரண்யஸ்தூபன். அவனது முன் னோன் அங்கிரஸ். இவனே முதன் முதல் அக்கினியை யாக கார்யங்களுக் கேற்படுத்தியவன். இளை, இளா; பிரார்த்தன ரூப தேவி; யாகவிதிகளை முதலிற் போதித்தவள். 'இடாவை மாநவீயக்ஞாநுகாசிங்யாஸீத்' என்று தைத்திரீயங் கூறும்.

12. போற்றுதற்குத் தக்கதொரு தேவனு
மங்கியெமைப் போற்றிச் செல்வ
மீத்தளிக்குஞ் சிறப்பினுறு மெங்களையுஞ்
சுதரினையு மியைந்து காக்க;
வாய்த்தவெம தரும்புதல்வர்ப் புத்திரரை
நிரந்தரமா வளர்த்துக் காப்பாய்
சாற்றுமுன தருநோன்பின்; ஆக்களையு
நீ காத்துத் தயங்கு வாயே.

(இ-ள்.) வந்திக்கத்தகுந்த அக்கினியே! உனது பாலனங்களால் செல்வம் மிகுந்துள்ள எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக; எங்களது புத்திரர் தம்மையுங் காப்பாற்றுவாயாக; புத்திரர்களது புத்திரர்களாகிய பேரர்களும் உனது கர்மங்களில் நிரந்தரமாகக் காப்பாற்றப்படத்தக்கவர்களாம்; ஸாவதானமாக வளரும் பசுக்களையும் நீ வளர்க்கிறாய் (உன் பெருமையை என்ன சொல்வது?)—(எ-று.) மகோந: செல்வவான்களாகிய எங்களது போஷகர்களையும் என்று பொருள் கூறுவார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith).

13. அக்கினிநீ யஜமானன் றனையோம்பி
யருகிருந்தே யரிய காவல்
புக்கமையா வெக்கியத்திற் கெனநான்கு
கண்ணொளியைப் பொருந்திக் கால்வாய்;
யெக்கணமு நலிக்கவுறாப் போஷகனு
முனக்கவியை யீவோன், போற்றே
முக்கியனா யினுமவன்றன் மறைத்துதியை
யுன்மனத்தின் முன்னேற் பாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ யஜமானனைப் பரிபாலிப்பவன்: ஸமீபத்திலிருந்து கொண்டு, காவலமையாத யக்ஞத்தின் பொருட்டு (நான்கு திக்கிலும் வளரும்) நான்கு கண்போன்ற சுவாலையோடு பிரகாசிப்பாய். இம்சிக்கமுடியாத போஷகனாகிய உன்னிடத்து அவியை யளிப்பவனையும், உன்னை ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனையும் நினைத்து அவனவனுடைய மந்திரத் துதிகளைப் பெற வேண்டுமென்று உன் மனத்தின் விரும்புகிறாய்.—(எ-று.)

14. அக்கினிநீ பலர்புகழு மிருத்துவிஜன்
றனக்குதவ வமல பொன்னைத்
தக்கதொழில் புரிவோனும் பெறுகவென
மிகவிரும்பிச் சம்பா திப்பாய்;
ஒக்கவலி யிலனையுமா தரித்தருளும்
பெருமதிசா ருயர்பி தா நீ;
மிக்கபொரு ளுணர்ச்சிசிறந் தொளிராத
சிறுவனையு மிளிர்த்து வாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ பலராலும் புகழப்படும் இருத்துவிஜனுடைய உபகாரார்த்தம், பரமோத்தமமான தனத்தை

அநுஷ்டாதா பெறட்டுமென்று விரும்புகிறாய். வலியில்லாதவனையு மாதரிக்கின்ற பரிபாலகனும். சிறந்த ஞானமுள்ள நீ அற்ப அறிவுள்ள சிறுவனையுந் தயார்செய்து பெருமைப் படுத்துகிறாய்.—(எ-று.)

15. இருக்கோது மறையவர்க்குத் தட்சிணையை
 யுவந்தளிக்கு மியாக வானை
யுருக்கோடுங் கவசமென வக்கினிநீ
 யெவ்விடத்து முவந்து காப்பாய்;
திருக்கோடா வன்னமதா லதிதி யினைப்
 பூசித்துச் செம்மை சாரப்
பெருக்கோடு மன்பினனுந் துறக்கமதி
 லோர்சுட்டாய்ப் பிறங்கு வானே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ இருத்துவிக்குக்களுக்குத் தக்ஷிணையளிக்கும் யஜமானனை உருக்குக்கவசம் (யுத்தத்தில் உடலினைக் காப்பது) போல எப்பக்கத்திலுங் காக்கிறாய்; சுகமளிக்கு மன்னத்தால் அதிதி சற்காரஞ்செய்து தனது கிருகத்தில் அன்போம்ஜீவயஜனஞ் செய்யும் யஜமானன், சுவர்க்கத்தில் ஒரு திருஷ்டாந்த புருஷனாக நிற்கிறான். அல்லது (ஸ்வர்க்கமானது அநுஷ்டாதாவுக்குச் சுகமளிப்பது போல நீ இருத்துவிக்குக்கள் முதலானவர்களுக்குச் சுகமளிக்கிறாய்.)—(எ-று).

வருக்கம் 34.

(ஷை வேறு.)

16. நெறியினினீங்கித் தூரநெறிகடந்தொழுகெம்பாப[தோய்,
முறையினைப்பொறுக்கவங்கி: முறையினர்க்குறுகுணத்
நெறியினைவளர்ப்போய், உள்ளநிறைமதித்தந்தையாவா
யிறையினின்மனிதர்தம்மை யிருடிசெய் தெதிருவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! விருதலாபத்தோடு கூடி வெகுதூரம் நெறிகடந்தொழுகும் எங்களுடைய இந்தப் பாபத்தை பொறுத்துக்கொள்ளுவாயாக. ஸோமார்ஹமுள்ள அநுஷ்டாதாக்களுக்கு அதிக குணம் பொருந்தியவனா யிருக்கிறாய். லபிக்கக்கூடிய பிதாவும், விசேஷமான புத்தியுள்ளவனும், கர்மத்தை வகிப்பவனும் நீயே. மர்த்தியர்களை ரிஷிகளாக்கி விரைவில் அவர்களுக்கு முன் பிரத்தியட்சமாவாய்.—(எ-று.)

ஷை (வேறு.)

17. மனுவினது பக்கலினு மங்கிரஸன்
பக்கலினு மாண்ட தன்மை
மனிதர்பலர் முன்னோர்தம் பக்கலினு
மங்கிரனே யயாதி மாட்டுங்
கனிதரவே செல்வதெனத் தூயங்கி
யிவ்யாகங் காணுஞ் சாலைத்
துனைதருக; தேவர்தமைக் கொணர்க; குசை
யமர்த்தி யவி சுவைத்தீ வாயே.

(இ-ள்.) சுத்தமான வக்கினியே! அங்கிரனே (அங்கன சீலனே)! மநுவினிடத்தும், அங்கிரஸ னிடத்தும், யயாதியி னிடத்தும் மற்றும் பல முன்னோரிடத்தும் நீ சென்றதுபோல இந்த யாகசாலையினிடத்தும் வருக; தேவர்களைக் கொண்டு வருக. பரப்பிய தருப்பையி லவர்களை யமர்த்துக; அவருக்கு ருசியான வவியைத்தருக.—(எ-று.) அங்கிரன், அங்கன சீலன், அவியளிக்குமிடங்கள் தோறுஞ் செல்பவன்.

ஷை (வேறு.)

18. ஓங்குக வலியி னங்கி யுயர்ந்தவெஞ் ஞானத் தெம்மாட்
டோங்கிய வலியி னுற்றுமந்திரத்துவந்து; நித்தம்
வீங்குறுவசுவினெம்மைவிழைந்துகூட்டுகவன்னத்தைத்
தாங்குறு வளமும் புத்தி தானு மெங்கட் கமைக்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களது ஞானத்தினுதவியாற் சக்தியாநுஸாரமாக யாங்கள் துதிக்கு மந்திரங்களைக் கேட்டு வலியிற் பெருகுவாயாக. அநுட்டாதாக்களாகிய வெங்களுக்கு விசேஷமான செல்வத்தைச் சேர்ப்பாயாக; அன்ன மிகுதியையும் அநுஷ்டான விஷயமான துல்லிய புத்தியையும் எங்களுக்கமைப் பாயாக.—(எ-று.) வஸு, செல்வம்.

வருக்கம் 35

32. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்தூபன். வடமொழிச்சந்தம். த்ருஷ்டுப்: தேவதை: இந்த்ரன்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 32.

1. வச்சிரந் தாங்கும் வீர னிந்திரன் வலிமை யெல்லா
மிச்சையி னிறை யுரைப்பல், அகியினை யதப்படுத்திப்
பொச்சமி னீரைத் தோற்றிப் பூமியில் விழுவான் செய்து
நிச்சலு மலைக்க ணெல்லா நிறுவினுன் நதி வகுத்தே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதந் தரித்த விந்திரன் முன் செய்த வீர்ய காரியங்களை யெல்லாம் உடனே சொல்லுவேன். (முதன் முதல்) அகியை (மேகத்தை) அதப்படுத்தினுன்; (இரண்டாவதாக) அம் மேகத்தின் நீரைக் கீழேவிழும்படி செய்தான்; (மூன்ருவதாக) அந்நீரை மலைகளிலெல்லாம் பல ஆறுகளாக ஓடும்படி வகுத்தான்.—(எ-று.)

2. மலைக்கணே யமைந்து நின்ற வகியினை மலைத்தானுக்குக்
கலக்குறு மொலிகலந்த வச்சிரந் துவட்டா வீந்தா [போற்
ஞெலித்துப் பல்லானுந் தங்கன் றுறையக முறுவவே
சலித்தநீர், சமுத்திரத்தைச்சார்ந்திடக்கீழ்நோக்குற்றே.

(இ-ள்.) மலையையடுத்து நின்ற அகியை (மேகத்தை) யடித்துக் கொன்றவனுகிய விந்திரனுக்குக், கேட்டவர் மனத்தைக் கலங்கச் செய்யும் மிகுந்தவலிமையோடு கூடிய வச்சிராயுதத்தை விசுவகர்மன் செய்து கொடுத்தான். (பசுக்கள் முக்காரமிட்டுக்கொண்டு தங்கள் கன்றுகளுள்ள விடங்களுக்குப் போவது போல் அந்தவச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு அவ்விந்திரன் மேகத்தை வாட்டியபோது) ஜலமெல்லாம் கீழ்முகமாக விழுந்து சமுத்திரத்தை நோக்கிச் செல்லுமாறு சலிக்கலுற்றன.—(எ-று.) நீர்சலித்தவென்க.

3. காளைபோன் மதர்த்துச் செல்வான்கண்டனன் சோமந்
வேளைதோ றருந்தினுனல் மூவித மா மகத்துந் [தன்னை
தாளுறு மகவான் வச்சிரத்தினை மதித்துத் தாங்கிக்
கீளுறக் கிழித்தா னந்த வகிமுத லகியைத் தானே.

(இ-ள்.) காளைபோல மதத்தோடு நடப்பவனுகிய இந்திரன் சோமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, (ஜோதி, கௌர, ஆயு) என்னும் பேர்களையுடைய மூன்றுவித யாகங்களிலும் பிழிந்து ஆவுதி செய்த சோமத்தைக் குடித்தான். அம்மகவான் (தனவானுகிய விந்திரன்) சாயகமாகிய வச்சிரத்தைக் கையிலெடுத்து அதனல் மேகங்களுக்கு மத்தியில் முதற்றேன்றிய மேகத்தையடித்து வீழ்த்தினுன்.—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

4. அகிகளின் முதற்கட் டோன்று மகியினைக் கொன்று மாயை
மிகவுள வசுரர் மாயை வென்றபோ தென்றாழ் வானந்
தகவுறு முஷசு மூன்று மொளிபெறச் சார்த்தினுய், பி
னிகலுதற் கொருவரேனு மில்லைகா ணுனக்கு வேந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மேகங்களில் முதலி லுற்பவித்த மேகத்தைக் கொன்று மிகுந்த மாயையோடு கூடிய வசுரர்களின் மாயையைச் சயித்தபோது சூரியன், வானம், உஷஸ் என்னும் மூன்றுங் காந்தியோடு பிரகாசிக்கச் செய்தாய். அதற்குப்பின் உன்னுேடு சண்டை செய்வதற்கு ஒருவருமில்லை.—(எ-று.) அகி யென்பது மேகத்துக்கும் விருத்திரனுக்கும் பெயர்.

5. கொலைவல் பேர் வச்சிரத்தாற் கொன்றன னிருள்போன்
மலை விருத்திரனை வேந்தன் கையிற மலைத்து வீழ்த்தா [மூடி
னிலைபெறு மடிமரங்க ணவியத்தால் வீழ்வ நேரத்
தலைமைதீ ரகியும் பூமி தழுவியே கிடக்கின்றுனே.

(இ-ள்.) இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தினுல், இருள் போல மூடிக்கொண்டு சத்துருக்களை வெல்லும் விருத்திராசுரனைக் கொன்றுன். கோடாலியினுல் மரமூலங்களைப் பிளந்தெறிவது போல அவ்விருத்திரனது கைகளை வெட்டித் தள்ளினுன். அவ்வடிமரம் துண்டுகளோடு விழுந்து கிடப்பதுபோல விருத்திரனுந் தன்னுடலுங் கைகளுந் தனித்தனி கிடக்கத் தரையில் விழுந்து கிடக்கிறுன்.—(எ-று.) அகி, விருத்திராசுரன். நீர் பொதிந்த கருமேகமே விருத்திரன் என்க.

6. வெல்லுதலரிதென்றெண்ணிவிருத்திரன் மதர்த்துப்பல்லோர்க்
கொல்லும் பேர் வீரன் மேற்கொள் ளரிய விந்திரனைக் கூவி
மல்லுறவழைத்தான்; அன்னுன்குழுவினைவாட்டலாதான்;
சொல்லரிப்பகைமெ யாறுய்க் கற்களைத் துகளாக் கிற்றே.

(இ-ள்.) தன்னை யொருவரும் வெல்லமுடியாதென்று மதங்கொண்ட விருத்திரன், பலரையுங் கொல்லுபவனும் பெரிய வீரனுஞ் சௌரியம் வாய்ந்தவனும் பகைவரால் சயிக்கமுடியாதவனுமாகிய விந்திரனைப் போர்க்கழைத்தான். அவ்விந்திரனது வீரர்கூட்டத்தை வெல்ல முடியவில்லை; அவ்விந்திர சத்துருவாகிய விருத்திரனது சரீரம் ஆறுய் விழுந்து பூமியிற்கிடக்கும் கற்களைத் துகள்படுத்திற்று.—(எ-று.)

7. காலின்றிக் கையுமின்றிக் கடுமையாய்ப் பின்னும் யுத்தங்
கோலினுன் விருத்திரன்றுன்: இந்திரன்குலிசத் தன்னுன்
மேலினிற்புடைத்தான், வத்ரி யாண்மையைவிழைதனேர;
ஏலுறு மங்கம் வேறுய்க் கிடந்தனன் புவியின் மீதே.

(இ-ள்.) காலில்லாமலும் கையில்லாமலும் கிடந்த விருத்திரன் இந்திரனோடு பின்னும் யுத்தஞ்செய்ய விரும்பினன். (அதாவது பொறுமையினால் யுத்த முயற்சியை விடவில்லை என்றபடி.) இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அவனது சரீரத்தின்மேலடித்தான். அவ்விருத்திரன் யுத்தத்தை விரும்பியது வத்ரி ஆண்டன்மையை விரும்பியதை யொத்திருந்தது. அவன், தனது அங்கங்கள் வேறாகப், பூமியைத் தழுவிக்கிடந்தான்.—(எ-று.) வத்ரி : (Vadhrih) சின்னமுஷ்கன், கோஜா, காயடிக்கப் பட்டவன்.

8. அணையினை யுடைக்கு மாற்றி, னவன் புவி விழுந்தகாலை
யணவுவா ருள்ளவோகை யணைக்குநீ ரவன்மேலோடும் ;
தணவறு மகிமையோடு விருத்திரன் றகைத்த தண்ணீர்
துணிவொடு பெருகக் கீழே தோய்ந்தகி கிடக்குமாலோ.

(இ-ள்.) தன்னை நெருங்கிப் பார்ப்பவர்களின் மனத்தைக் கவர்கின்ற சலம், பூமியில் விழுந்து (செத்துக்) கிடக்கும் விருத்திரனைத் தாண்டி, அணையையுடைத்துச் செல்லு நதியைப்போலச் செல்லுகிறது. (உயிரோடிருந்தபோது) விருத்திரன் தனது மகிமையினால் அடைத்து வைத்திருந்த நீர் துணிந்து மேலோடக், கீழே அகி (விருத்திரன்) விழுந்து கிடக்கிறான்.—(எ-று.)

9. விருத்திரன் றாயுஞ் சீர் கெட் டவன்புடை விழ வவட்கீ
ழுருத்துத்தன் படை யெறிந்தா னிந்திரன் ; கன்றின் பக்க
லருத்தியோ டுறு மான்போல வடியிற் புத்திரனு மீது
வருத்துறு தாயுமாக மடிந்து தானவி கிடந்தாள்.

(இ-ள்.) விருத்திரனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவளும் அவனைக் காப்பாற்றும் வண்ணம் பெருமை தாழ்ந்து அவன்மேலடிவிழாதபடி அவனது சரீரத்தின் மேல் போய் விழுந்தாள். இந்திரனும் தனது படையாகிய வச்சிரத்தை அவளுக்குக் கீழேயிருந்த விருத்திரன் மேலெறிந்தான் ; கன்றின் பக்கத்தில் படுத்திருக்கும் பசுவைப்போலக் கீழே புத்திரனும் மேலே தாயுமாக விருத்திர மாதாவாகிய தானவியுஞ் செத்துக் கிடந்தனள்.—(எ-று.) தானு என்னும் வடமொழிப்பதத்தைச் சிறப்புப் பெயராகக்கொள்வார் மேனாட்டாசிரியர். தானவர் வம்சத்துதித்தவள் தானவி.

10. ஒருநிலை யோய்வு மில்லாக் கட்டைமே லோடல் மான
மருவுபே ரின்றி மன்னும் விருத்திரன் சரீரத்தின்மேற்
பெருகியே வெள்ளஞ் செல்லப்பேசுணர்வின்றி வேந்தன்
றுருவு சத்துருவுந் தீர்க்க விருளினிற் றோய்ந்திட்டானே.

(இ-ள்.) (தண்ணீர் மத்தியிலெறியப்பட்டு) நிலையில்லாமலு மோய்வில்லாமலுமிருக்கின்ற கட்டையின் மீதோடுவது போலப் பேராற்று விழுந்து மறைந்து கிடக்கிற விருத்திரனது சரீரத்தின்மேல் வெள்ளமான துருண்டோடும். இந்திர சத்துருவாகிய விருத்திரனும் பிரக்ஞையில்லாமல் தீர்க்கதமஸில் (தீர்க்க நித்திரையில்) விழுந்து கிடக்கிறுன்.—(எ-று.)

வருக்கம் 37.

11. பணியெனு மசுரன் பற்றிப் பிலத்தமை பசுவே போலப்
பிணியுற நின்ற, தாஸ பன்னிக ளகியின் காவ
லணையு நீர்; விருத்ரன் றன்னை யிந்திர னழித்தபோது
திணியுநீர் கட்டி நின்ற பிலத்தினைத் திறந்தான் மாதோ.

(இ-ள்.) பணியென்னுமசுரன் பிடித்துப் பிலத்திலடைத்து வைத்த பசுவைப்போல, தாஸனது (விருத்திரனது) பத்தினிகளும், அகி (விருத்திரனது) யினது காவலிற்றங்கினவையுமான ஜலங்கள் கட்டுப்பட்டிருந்தன. இந்திரன் விருத்திராசுரனை யழித்தபோது நீர் கட்டுப்பட்டிருந்த பிலத் துவாரத்தையும் திறந்துவிட்டான்.—(எ-று.) தாஸன் விருத்திரன் எல்லாவற்றையு மழிப்பவன். அவனைப் பதியாகக் கொண்டவர்கள் தாஸபத்னிகள், ஈண்டு மேக நீர். பணியென்னு மசுரன் பசுக்களைப் பிலத்திலடைத்து வைத்த கதையை மண். 1 சூ. 6 செய்யுள் ஐந்தின் உரையிற் காண்க.

12. துணையின்றிப்படையெலாங்கொண், டிந்திரகுலிசத்தின்
பணை யவனடித்தபோதுபரியின்வாலென்ன நின்றுய்;[மேற்
இணையிலி சூர, வானுஞ் சோமமு மிறையி னெய்தித்
திணியுறு சத்த கங்கை பெருகுறச் செய்வித்தாயே.

(இ-ள்.) ஏகனுய் ஆயுதங்களையெல்லாங் கைக்கொண்டு விருத்திரன் உனது வச்சிரத்தின் மேலடித்தபோது, இந்திரனே, நீ குதிரையினது வாலைப்போல நின்றுய். (அதாவது, குதிரையின்வால் மசகங்களை லக்ஷியஞ் செய்யாமல் அடித்துக் கொல்லுவது போல விருத்திரனை நீ யடித்துக்கொன்றுயென்றபடி.) சௌரியத்தோடு கூடியவனே! பிலத்தில் கட்டுப்பட்ட பசுக்களையுஞ் சோமத்தையும் விரைவில் பெற்றுய். ஸப்த கங்கைகளைப் பிரவாக முறச்செய்தாய்.—(எ-று.) அப்பரியின் வாலுவமை மண். 1 சூக். 27 செய். 1—ற் காண்க. ஸப்தகங்கைகளை அஷ்டகம் 8 அத்தியாயம் 3 வருக்கம் 6-ல் 'இமம்மே

கங்கா' என்னும் இருக்கில் காண்க. கங்கை, யமுனே, ஸரஸ்வதி, சுதுத்ரி, பருஷ்ணி, அஸிக்நி, விதஸ்தா என்பன.

13. மின்னனு மிடியும் வீழ்த்து மாலமும் பனியு மின்ன
வின்னநீர் மாயை யாவு மெழிலுரு தொழிந்த யுத்தந்
துன்னி யிந்திரனுந் தோய்ந்த வகியுமே பொருத காலே;
மன்னுறு வெற்றிகொண்டான் றனமுறுமகவான்மாதோ.

(இ-ள்.) இந்திரனும் விருத்திரனுமாகியவிருவரும் யுத்தஞ் செய்தபோது விருத்திரனனுப்பிய மின்னல், இடி, ஆலங்கட்டி மழை, மூடுபனி முதலிய மாயைகளெல்லாம் இந்திரனே யடையவில்லே. தனவானுகிய விந்திரன் நிலைபெற்ற வெற்றியை யடைந்தான்.—(எ-று.) ஆலம்—ஆலங்கட்டி.

14. இந்திர வகியைக் கொன்ற பின்னெவன் பழியை வாங்க
வந்தனன் கண்டாய் நீயு மனத்துறு பயத்தை மேவி
யுந்துற வொழுகு மொன்று தொளேத்த நூருற்றுநீரை
யந்தர மோடுஞ் சேன மாமெனத் தாண்டினுயே?

(இ-ள்.) இந்திரனே! விருத்திரனேக் கொன்றபின் மனத்திற்றேன்றிய பயத்தோடு எவன் பழி வாங்க வந்தவனேப் பார்த்தாய்? (ஒருவரும் வரவில்லேயே என்றபடி.) ஆகாயத்தில் பருந்து பறந்துசெல்லுவது போலத் தொண்ணூற்றென்பது ஆறுகளின் தண்ணீரையும் ஏன் தாண்டினுய்?.—(எ-று.)

15. தாவர மன்றிச் சாதுத் தன்மைசார் சங்கமக்கும்
மேவுறு கொம்பின் மாக்கும் விளங்கிய விறையாம் வேந்த
னேவுறு மாரம் வட்டை யுள்ளுற லேயக் கையிற்
பாவுறுகுலிசன் மாந்தர் பரவச்செங்கோன்மைகொள்வான்.

(இ-ள்.) தாவரங்களுக்கும், சங்கமங்களில் (கொம்பில்லாத) சாதுப் பிராணிகளுக்கும், கொம்புள்ள (எருமை முதலிய) துஷ்ட மிருகங்களுக்கும், அரசனும் வச்சிரபாகுவுமான விந்திரன், வட்டைக்குளடங்கிய ஆரக்கால்போலுள்ள எல்லாமாந்தருக்குங்கூட அரசனுனன்.—(எ-று.)

வருக்கம் 38.

ஆகச்செய்யுள் 189.

இரண்டு அத்தியாயங்களுக்கு மாகச் செய்யுள் 383.

2-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

அம்ருதாஞ்சன் எல்லாவலிகளுக்கும் திவ்யௌஷதம்.

3-வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 35 வருக்கமும், 14 சூக்தமும், 173 இருக்குக்களு முள்ளன.

33. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : ஹிரண்யஸ்தூபன். வடமொழிச்சந்தம் : த்ருஷ்டுப். தேவதை. இந்திரன்.

1. பசுப்பெறு மாசையோடு வருக ; யாமடைவோம் வேந்த
னிசையுறுமிடத்தை ; யன்னனெமது நன்மதியைத் தூக்கி
யிசையுக : யிடர்ப்படாதா னவ னிருந்தனமாம் ஆவின்
மிசையுறு பரம ஞான வுணர்வினை வளர்க்கின்றனே.

(இ-ள்.) [தேவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.] (தேவர்களே!)(பணியென்னு மசுரனு லபகரிக்கப்பட்ட நமது) பசுக்களை யடையு மிச்சையோடு வாருங்கள். (உங்களோடு கூடிய) யாங்கள் இந்திரனிருக்கு மிடத்தை யடைவோமாக. அவ்விந்திரன் ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாதவனுய் நமது புத்தியை நன்றாய் ஓங்கச்செய்கிறான். பிற்பாடு அவன் செல்வமாகிய பசு விஷயமாய் வேண்டிய சிறந்த ஞானத்தை நமக்கு அதிகமாகத் தருகிறான்.—(எ-று.)

2. போரினிலுதவி வேண்டித் துதிப்பவர் போற்றும்வேந்தன்,[மாட்
யாரெனும் வெல்லவொண்ணு, னிசைப்பவன்றன, மின்னன்
டேருறு முவமை சாற்ற வியைந்த பல்விருக்கினேடு
சீருற விரைவேன் கூட்டைத்தேடிச்செல் சேனமொத்தே.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் உதவியை விரும்பித் துதிப்பவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனும், ஒருவராலும் வெல்லமுடியாதவனும், செல்வத்தைத் தருபவனுமாகிய இந்திரனிடத்து, எடுத்துக்காட்டாகக்கூடிய பல மறைகளைப் பாடிக்கொண்டு, கூட்டை நோக்கிச்செல்லும் பருந்துபோல விரைவாகப் போவேன்.—(எ-று.)

3. சேனைகள் யாவுஞ் சூழச் சுவலினிற் றூணி யாத்துத்
தானளித்திடவே சாமியெண்ணுமன்னன் மாட்டோங்கு
மானிரை ; ஒக்கம் வாய்ந்தோ யிந்திர வழகிற் பூரி
ஆனளித் தெம்மாட் டோரி யாடல் மூலியமும் வேண்டல்.

(இ-ள்.) சேனைகளெல்லாஞ் சூழப் பின்பக்கத்தில் அம்புப் புட்டிலைக் கட்டிக்கொண்டு சுவாமியாகிய இந்திரன் யாருக்குப் பசுத்தானஞ் செய்ய விரும்புகிறானோ அவனிடத்தில் பசுக்கூட்டந்தங்கும். விருத்தியோங்கினவனே! இந்திர, மிகுந்த பசுத்தனத்தை யெங்களுக்குச் சேர்ப்பாயாக. எம்மாட்டு வியவகாரஞ் செய்யற்க. பசுக்களுக்குப் பணமும் விரும்பற்க.—(எ-று.) ஓரியாடல், திசைச்சொல்; போரஞ்செய்தல் அல்லது வியவகாரம் பேசுதல்.

4. இனத்தவர் சூழ்ந்து நின்றும் ஏகனா யிந்திரா நீ
கனத்தினால் வளமிகுத்த கள்வனைக் கண்டித்தாய்; உன்
றனத்தினை யழிக்க நானா திக்கினுஞ் சார்ந்த யாக
மினைத்தவர் சனகர் சாவை யெய்தியே மடிந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) (சமீபத்தில் எப்போதும் போய்க்கொண்டிருக்கும்) இனத்தவர்கள் (மருத்துக்கள்) உன்னைச் சூழ்ந்து நிற்கவும், இந்திரனே, நீ தனியாகவே உனது கடினமான வச்சிராயுதத்தினால் செல்வ மிகுந்த தஸ்யுவாகிய விருத்திரனை யடித்துக்கொன்றாய். உனது செல்வத்தைக்கெடுக்க நாலாபக்கத்திலும் வந்த யாகசீலமில்லாதவராகிய ஸநகர் (விருத்திரனது கூட்டத்தார்) மரணமடைந்தார்கள்.-(எ-று.) இனத்தவர்=இந்திரனை சூழ்ந்து எப்போதுஞ் செல்லும் மருத்துக்கள். கனம்=வச்சிராயுதம். ஸநகர்கள், விருத்திராசுரனுடைய துணைவர்கள்.

5. நிலைத்துப் போர்நிறுத்தும் வேந்தே நீளரி யூர்திச் சூர!
மலைத்து நல்லொழுக்க மில்லோர் வான்புவி யந்தரத்தி
னிலைத்துறா தோட்டி விட்ட நிமிடத்தி லவர்தாங் கன்ம
வுலைப்பருப்பெரியார் தம்பால் முகங்கொடா தோடினாரே.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் ஓடாமல் நின்று போர்செய்யும் இந்திரனே! ஹரீயென்னும் பேரை வகித்த குதிரையிரண்டையும் வாகனமாகவுடையவனே! உக்கிரனே! ஸ்வயமாக யாகவொழுக்கமில்லாதவர்கள் வானம் பூமி யந்தர மென்னுமிடங்களில் நிலைத்துறாதபடி யுத்தஞ் செய்து ஓடிவிட்ட அப்பொழுதே ஸத்கர்மிகளாகிய பெரியோர்களிடத்து முகத்தைக் காட்டாதபடியோடிப்போனார்கள்.—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

6. குற்ற மில்லவன்றன் சேனை குறித்தவ ரெழுந்த காலை
யித்தரை நவக்குவர் தாம் பலமறை யெடுத்திசைக்க
அற்றதை யோர்ந் தரியி னகன்றனர் குறுக்கு மார்க்க
முற்ற வாண்மையருக் காற்றாதோடும் வத்திரியரொத்தே.

சில அரிய தமிழ் நூல்கள்.

ரூ. அ. ப.

1. **சித்தாந்த சிகாமணி.** துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றியது. விபூதி, ருத்திராக்ஷம், பஞ்சாக்ஷரம், குருலிங்க ஜங்கம அநுஷ்டானங்கள் இவற்றை நன்கு விளக்குவது. ஸ்ரீமான் S. C. நாகி செட்டியாரவர்கள் எழுதிய விரிவுரை விளக்கங்களோடும் ஹாப்டோன் படங்களோடும் கூடியது. சைவ அபிமானிகள் அவசியம் படித்தறிய வேண்டிய நூல். விலை 2 8 0

2. **வசவபுராணம்.** இரண்டாம் சம்புவாகிய நந்தியெம்பெருமான் வஸவ தேவராக உலகில் அவதரித்து ஆற்றிய திருவிளையாடல்களை விளக்குவது. பெரியபுராண சரித்திரங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ராயல் ஒன்றுக்கு எட்டு அளவில் 1000-பக்கங்களுள்ளது, உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்தது. வேதாகம வடமொழி மேற்கோள்களோடு பதவுரையும், உரைவிளக்கங்களும் கூடியது. படிக்கப்படிக்கத் தெவிட்டாதது. விலை 8 0 0

3. **வீரசைவ விளக்க வினவிடை.** ஆதிகாலந் தொட்டு வீரசைவம் எப்படி வழங்கி வந்ததென்பதை வடமொழி வேத வேதாந்த ஆகம வசன மேற்கோள்களோடு எடுத்துக் காட்டி நல்ல எளியவசன நடையில் குருசீட ஸம்வாதமாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் சுமார் 300-பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று பாகங்களோடு கூடியது. விலை 0 12 0

4. வீராசாரக்கட்டளை 0 1 0

5. பிக்ஷாடன நவமணிமாலை உரையுடன் 0 2 0

6. பெரியநாயகியம்மை விருத்தம் ஷை 0 3 0

வேண்டுவோர் :

குரு பசவா அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட்,
தபாற்பெட்டி 510,
பார்க் டவுன், சென்னை.

GURU BASAVA & Co., Ltd.,
P. O. Box 510,
P. T., MADRAS.

என்ற விலாசத்துக்கு எழுதவும்.

ஹநுமான் மந்திர கவசம்.

இந்திய ராஜ்யத்திற்கும் மந்திர சாஸ்திரத்திற்கும் சிறப்பை அளிக்கவல்ல மகிமை கொண்டது. நவக்கிரக தோஷங்களை நீக்கும் யோக்கியதையும் சக்தியும் இதற்குண்டு. இதை அணிவோர்க்கு ஆயுள் ஆரோக்கியமும், வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமும், புத்ரபாக்கியமும், செல்வமும் முதலியவைகள் ஸித்திக்கும். வியாதிகளையும் தோஷங்களையும் போக்கவல்ல இந்த "ஹநுமான் மந்திர கவசம்" சாஸ்திரமுறைப்படி தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது. கிரஹதோஷங்களை நீக்கி அகால பிரஸவ ஸங்கடங்களைத் தடுத்து க்ஷேமாபிவிருத்தியைத் தருவதில் இது நிகரற்றது.

தங்க கவசம் ரூ. 5. வெள்ளி கவசம் ரூ. 3.

SPECIAL RAJAS GOLD Rs. 20.

Write in English or Tamil to

Pandit A. V. ASHRAMAM,

Chicacole, Ganjam Dt.

பிரேக் மாத்திரைகள்.

உண்மை இன்பம் வேண்டுமாயின் இன்றிரவே பிரேக் மாத்திரைகளைச் சாப்பிடுங்கள்.

உண்மையில் இன்பம் நுகரவேண்டுமாயின் ஹிமாலய மூலிகைகள், தங்கம், கஸ்தூரி முதலியவைகளால் செய்த எங்கள் பிரசித்திபெற்ற 'பிரேக் மாத்திரை' களை உட்கொள்ள வேண்டும். நபும்ஸகத்திற்குக் கைகண்ட மருந்து. இழந்துபோன ஆண்மை, களைப்பு முதலியவைகளை நீக்கிப் புதிய ஆண்மையைக் கொடுக்கின்றது. நாலே மணி நேரத்தில் குணம் தெரியும். உத்தரவாதம் செய்கிறோம்.

60-மாத்திரைகள் கொண்ட டப்பி விலை ரூ. 5.

ஸாம்பில் பாக்கெட் 20-மாத்திரைகள் அடங்கியது விலை ரூ. 2.

வெட்டை வெள்ளைக்கு மருந்து. 30-மாத்திரைகள் அடங்கியது விலை ரூ. 2-8-0.

ஓர் ஹிமாலய மஹரிஷி கண்டுபிடித்தது. உடனே உபயோகித்துப் பாருங்கள். காட்லாக்கிற்கு எழுதவும். ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதவேண்டும்.

Can be had of

Dr. A. S. MURTY,

CHICACOLE. GANJAM DT.

For the convenience of a few Patrons and Lovers of Tamil Literature who are supporting the undersigned in the completion of the Rig-Veda in Tamil, the following concession rates are fixed to enable them to purchase as many copies as possible for distribution and to encourage the Editor in his arduous task.

FOR MONTHLY PAYMENTS.

I. White Cartridge Paper Edition.

			If paid in advance.		
(*a*) For 75 copies of a part	...	Rs.	60	0	0
(*b*) „ 60 „	...	„	47	8	0
(*c*) „ 50 „	...	„	42	8	0
			By V. P. P.		
(*a*) „ 75 „	...	„	62	8	0
(*b*) „ 60 „	...	„	50	0	0
(*c*) „ 50 „	...	„	45	0	0

II. Glazed Paper Edition.

			If paid in advance.		
(*a*) For 100 copies of a part	...	Rs.	40	0	0
(*b*) „ 75 „	...	„	32	8	0
(*c*) „ 60 „	...	„	25	0	0
			By V. P. P.		
(*a*) „ 100 „	...	„	42	8	0
(*b*) „ 75 „	...	„	35	0	0
(*c*) „ 60 „	...	„	27	8	0

The Editor is arranging to add the original hymns in Sanskrit also, as appendix to each part from the 3rd part. Orders to send by V. P. P. should be accompanied by a remittance of Rs. 5/- which will be kept as permanent advance.

Foreign orders will be calculated at two shillings a rupee for the purpose of this work.

SECRETARY,

Veda Pravachana Mandir,

ROYAPETTAH, MADRAS.

The Rig-Veda Samhita is published in Tamil by monthly parts of one chapter, each out of a whole of sixty-four chapters.

As the result of the author's lecturing tour in Burma, Malaya, Indo-China, Cambodia and Ceylon for more than two and a half years, the Vedic monthly reaches all the important towns and villages of the Tamil land round the Bay of Bengal.

Business men will get the maximum benefit by advertising through this monthly magazine. Try once and you will find it to your satisfaction and advantage. Advertisements are taken in English, Tamil and Telugu. Translation free. **All charges are payable in advance.**

RATES OF ADVERTISEMENT.

Description.	12 Months.	6 Months.	3 Months.	1 Month.
Full Page ...	Rs. 90.	Rs. 50.	Rs. 25.	Rs. 10.
Half Page ...	Rs. 50.	Rs. 30.	Rs. 15.	Rs. 6.
Quarter Page ...	Rs. 30.	Rs. 20.	Rs. 10.	Rs. 4.

MANAGER,
Veda Pravachana Mandir,
27, Muthu Mudali St., Royapettah, Madras.

ரிக்வேதம் என்னும் மாதாந்தர ஸஞ்சிகை சுமார் டிம்மி 80-பக்கங்கள் கொண்டது. எல்லாராலும் விரும்பிப் படிக்கப்பெறுவது.

இந்தியா, பர்மா, பினங்கு, மலாக்கா, சிங்கப்பூர், ஐக்கிய மலாய நாடுகள், ஸைகோன், பிரஞ்சு கொச்சின்சீனம், காம்போஜா, இலங்கை மற்றும் பிரதேசங்களிலுள்ள கல்விமான்களாலும், வியாபாரிகளாலும், தோட்டக்காரர்களாலும், ஜமீன்தாரர்கள், மிட்டாதாரர்கள், செல்வவந்தர்கள் முதலியவர்களாலும், ஸங்கங்கள், புத்தகசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், வாசகசாலைகள் இவற்றின் அங்கத்தினராலும் படிக்கப்பெறுவது.

விளம்பர விகிதம் வருமாறு :—

விவரம்.	12-மீக்கு.	6-மீக்கு.	3-மீக்கு.	1-மீக்கு.
முழுப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 90.	ரூ. 50.	ரூ. 25.	ரூ. 10.
அரைப்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 50.	ரூ. 30.	ரூ. 15.	ரூ. 6.
கால்பக்கத்துக்கு ...	ரூ. 30.	ரூ. 20.	ரூ. 10.	ரூ. 4.

விளம்பர சார்ஜை முன் பணமாக அனுப்பவேண்டும்.

இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு மூன்று பாஷைகளிலும் விளம்பரம் போடப்பெறும்.

மானேஜர்,
வேதப்ரவசன மந்திரம்,
27, முத்து முதலி வீதி, ராயப்பேட்டை, சென்னை.

Printed by Penrose & Co. at the Noorjahan Press, 19, Sunkurama Chetty St., G.T., Madras, & Published by Maharshi Sivadhyanananda, Editor and Secretary, Veda Pravachana Mandir, 27, Muthu Mudali Street, Royapettah, Madras.